

Valtioneuvoston tuore
puolustusselonteko tukee
reserviläistoimintaa

Hyrylän varuskunta
sai muistolaatan komeassa
maanpuolustusjuhlassa

Vesa Sundqvistista
MPK Etelä-Suomen
piiripäällikkö

Sivu 3



Sivut 10-11



Sivu 24



Altermanni



* UUDENMAAN RESERVILÄISPIIRIEN MAANPUOLUSTUSJULKAISU * 40. vuosikerta * 3 - 2021



Uusi aika lähestyy

Mahdollisuudet osallistumisiin ovat parantuneet toimintojen siirtyessä etänä saavutettaviksi. Tämän vuoden aikana on useita marssitapahtumia järjestetty etäosallistumismahdollisuudella. Itsekin yhteen osallistuin, en tiedä olisinko käynyt marssimassa ilman tätä tapahtumaa. Eihän järjestäjä oikeastaan mitään tarjonnut muuta kuin päivämäärät, joiden aikana piti marssia. Jotenkin kuitenkin tuntui, että tässä marssittiin yhdessä, vaikkakin ketään muita marssijoita ei näkynyt. Pystyipä kuitenkin päivän päätteeksi käydä katsomassa netistä keitä muita päivän aikana oli marssinut ja minkä matkan. Kesäyön marssi Tuusulassa järjestettiin normaaliin tapaan, hyvä niin ja mukavahan se oli nähdä paljon marssijoita samassa paikassa, kelikin suosi tapahtumaa. Ensi vuonna toivottavasti saadaan Kesäyön marssi jo oikeaan paikkaan kalenterissa. Eihän syksyn pimeys oikein kesäyöstä käy. Paikalliset viikkorastitkin voi myös suorittaa vapaasti itse tapahtumasta seuraavan viikon aikana. Osallistujamäärät ovat kyllä rajusti pienentyneet, johtuneeko pelkästään koronasta. Aikoinaan käyttöön tullut etätyö- termi tarkoitti, että voidaan tehdä töitä ajasta ja paikasta riippumatta. Korona- aikana etätoiminnot ovat levinneet hyvin monipuolisesti käyttöön. Paljon tapahtumia joihin ei ole koskaan ollut mahdollisuutta paikan päällä osallistua voidaan nyt seurata erilaisten sähköisten kanavien kautta. Esimerkkinä nyt viimeisimpänä valtakunnallisen maanpuolustuskurssin avajaiset esittäminen Maanpuolustuskorkeakoulun youtube- kanavalla. Taistelukoulun esitelmätkin ovat käynnistyneet pitkän tauon jälkeen hybridimallilla, mahdollisuus siis myös verkon kautta osallistumiseen. Tietoja saa nyt paljon laajemmin ja reaaliaikaisesti sähköisten kanavien kautta. Kokousten etänä järjestäminen on vähentänyt paljon ”turhaa” matkustamista ja antanut paremmin useammille mahdollisuuden osallistumiseen. Hyvä tapa varmaan jatkossakin järjestää kokoukset hybridimallilla, annetaan mahdollisuus osallistujille valita osallistumistapansa, paikan päällä tai etänä. Oltermanni- lehden siirtyminen sähköiseen aikaan lähestyy, tämän vuoden viimeinen lehti tehdään vielä paperiversiona. Ensi vuoden alusta Oltermanni ilmestyy pelkästään sähköisenä verkkojulkaisuna. Työ on edennyt suunnitelmien ja aikataulun mukaisesti. Näillä näkymin viimeisen paperilehden artikkelit julkaistaan myös uudessa verkkojulkaisussa. Uudesta verkkojulkaisusta näyttää tulevan kyllä hyvä tiedotuskanava piirien tiedottamiselle. Kun perusratkaisu saadaan käyttöön varmasti kehitettävää ja korjaamista tulee esille, siinä teillä yhdistysten jäsenet on tärkeä rooli. Te pystytte vaikuttamaan siihen, miten ja mitä asioita verkkojulkaisussa näytetään. Kyseessä ei siis välttämättä ole pelkästään paperilehden korvaaminen sähköisellä julkaisulla, vaan tällä pyritään kehittämään yleisesti piirien tiedottamista. Nythän tämä osuikin hyvään hetkeen, kun viimeisten puolen toista vuoden aikana sähköisten palveluiden käyttäminen kaikissa ikäryhmissä on merkittävästi lisääntynyt, digiloikka on siis tehty. Alkuperäinen tavoite, kustannusten alentaminen, tulee tietysti toteutumaan. Kuten monesti aiemminkin olen maininnut postituskustannusten nousulle ei näytä tulevan loppua. Tällä hetkellä lehden kokonaiskustannuksista puolet menee postitukseen. Paljon suunniteltavia asioita lehden verkkojulkaisun käyttöön- oton jälkeenkin jää tehtäväksi. Miten verkkojulkaisu saadaan säilymään kiinnostavana, että jäsenistö käyttäisi sitä aktiivisesti. Ensimmäisessä vaiheessa tarkoitus on noudattaa suunnilleen nykyisen lehden toimitusaikoja artikkeleiden osalta. Jatkossa lehti ei ole enää sivumääräriippuvainen, vaan artikkeleita julkaistaan sen verran kuin niitä on. Toivottavasti kuitenkin jatkossakin aktiivisesti aineistoa tuottaneet henkilöt jatkavat arvokasta työtään lehden hyväksi. Tämän paperilehden viimeisessä numerossa joulukuussa kerrotaan tarkasti miten ja mistä uusi verkkojulkaisu löytyy ja silloin siellä olisi sitten vastaavaa aineistoa kuin paperilehdessäkin on. Toivottavasti hyvä ja helppo tapa siirtyä uuteen sähköiseen maailmaan.



Timo Äkman
päätoimittaja

Normaalia lähestyen

Olen aloittanut tämän puheenjohtajan palstani viimeisen vuoden ajan aina hyvin vahvasti puheen koronasta. On pakko sanoa, että odotan erittäin innolla sitä päivää, kun saan tiputettua tämän aihekokonaisuuden pois kirjoituksistani. Kovasti on virus on meitä ja muuta maailmaa kurittanut ja vieläkin saamme lukea mediasta tartuntaluvuista ja luotamme poistuneista. Olemme kuitenkin saaneet lukea ja kuulla viimeisen parin viikon aikana eri medioista yhteiskunnassamme voimassa olevien koronarajoitusten asteittaisesta poistumisesta. Tilanteen mukaista elämistä niin kuin tuttu sanonta sanoo. Itse juuri kertausharjoituksesta kotiutuneena pitää sanoa, että ainakin Puolustusvoimat tekee parhaansa omiensa, reserviläisten ja varusmiesten terveyden eteen, siinä samalla toimien niin lähellä normaalia kuin mahdollista. Parhaamme olemme tehneet ja niin teemme myös jatkossakin! Uudenmaan Reserviupseeri ry ja sen yhdistykset ovat jatkaneet toimintaansa mahdollisimman normaalisti. On ollut sydäntä lämmittävää nähdä miten piirin yhdistykset ovat saaneet muokattua toimintaansa nykyisessä toimintaympäristössä. Turvaväleillä, kasvomaskeilla ja käsidesillä ollaan päästy hyvin pitkälle. Ulkotapahtumat on myös saatu järjestettyä turvallisesti. Näillä ja muilla reserviläiskeinoilla yhdistysten jäsenten aktiivisuutta on saatu pidettyä yllä turvallisesti. Reserviupseeri ry on myös jatkanut aktiivista toimintaansa alueensa yhdistysten etujen ajamiseksi. Lisäksi tilanteen takia jäähyllä olleet massatapahtumat ollaan aloittamassa uudelleen. Koronarajoitusten poistuessa ollaan pitkään tauolla olleita Puolustusvoimien palvelukeskuksen Tuusulan toimipisteessä (Taistelukoulu) pidettyjä luentoja käynnistämässä uudelleen. Vuoden 2022 tilannetta katsotaan loppuvuoden ajan seuraamalla tilanteen kehittymistä. Puolustusministeri Antti Kaikkonen piti Taistelukoululla luennon torstaina 23.9. Pääsemme lukemaan seuraavassa lehdessä mitä luento piti sisällään ja paljonko osallistujia paikanpäällä sekä etänä tilaisuuteen osallistui. Nuorten reserviläisten päivä pidetään Santahaminassa lauantaina 25.9. yhdessä Helsingin reservipiirien kanssa. Uudenmaan reservipiirit esittelevät toimintaansa paikalla oleville Uudenmaan alueen reserviläisille sotilasarvoon katsomatta. Päivään

Toiminnan raportointiin ohjeita

Yhteiskuntaa avataan vähitellen Covid 19 parantuneen tilanteen johdosta, rokotekattavuus on parantunut, positiiviseen suuntaan olemme menossa ja toivottavasti pystymme palaamaan normaaliin lähitulevaisuudessa. Toiminta yhdistyksissä ja koko piirin alueellakin on heräillyt henkiin; marssitapahtumia, harjoituksia on saatu pidettyä ja onpa osa piirimme jäsenistöstä päässyt kertaamaan taitojaan paikallispuolustusharjoituksisakin. Kuukausiluennot on aloitettu tauon jälkeen puolustusministeri Antti Kaikkosen luennolla 23.9., ajankohtaista puolustushallinnosta. 4.11. on tiedossa yhteinen veteraanityön info yhdistyksille molempien piirien yhdistyksille, molemmat luennot pidämme Taistelukoulun auditoriossa. Piirimme edustajat osallistuvat myös nuorten reserviläisten päivän järjestämiseen Upinniemiessä. Kerromme siellä liittojen, piirien sekä yhdistysten toiminnasta ja samalla tietenkin rekrytoimme aktiivisia uusia reserviläisiä toimintaan mukaan, luvassa oikein mukava ja toiminnallinen päivä.

Kansainvälistä yhteistoimintaa Harju Malevin kanssa pääsemme myös aktivoimaan pienen tauon jälkeen, heiltä tulee joukkue Heikki Tuokko kilpailuun ja yhdistyksille on lähetetty toiminnanjohtajan välittämänä kutsut Viron puolella järjestettäviin kilpailuihin tämän syksyn aikana. Turpo-kilpailu lähestyy lukioissa, piirimme alueelta on mukaan ilmoittautunut lukioita, lisääkin toki mahtuu mukaan. Mikäli yhdistyksissä on yhteyksiä paikallisiin lukioihin sekä niiden rehtoreihin niin olkaa heihin yhteydessä jotta saisimme koko piirimme alueen kattavan lukioverkon mukaan kilpailuun.

Yhdistyksien toiminnan raportointi lähestyy loppuvuodesta ja liiton tarjoamien yhdistyssivujen tapahtumakalenteri tulee



Tatu Häkkinen
puheenjohtaja



Mats Fagerström
puheenjohtaja
Uudenmaan Reserviläispiiri ry

Oltermanni	PäätoimittajaTimo Äkman	Aineistot	Ilmoitusmateriaalit ja layout	Lehden koko 280 x 420 mm	Ilmoitusten aikataulu
Uudenmaan reserviläisten maanpuolustusjulkaisu	040-862 0791 email: timo.akman@elisinet.fi	Valmiit aineistot sähköpostilla email: kotu.uusimaa@gmail.com	F:ma Commercial Information Agency email: kotu.uusimaa@gmail.com	painopinta-ala 260 x 370 mm	N:o Aineistopäivä Ilmestyy
40. Vuosikerta	Levikki	Käsiteltävä materiaali postitse	puhelin 044-300 0363	palstan leveys 43 mm	1/2021 15.3. 31.3.
Julkaisija	Noin 5500 kpl postitettuna Lisäjaketut noutopisteissä	Antti Kauranne	Paino Salon Lehtitehdas Oy	palstojen lukumäärä 6 kpl	2/2021 15.5. 7.6.
Uudenmaan reserviläispiirit		Peltolantie 11 aB 11 01300 VANTAA	puhelin (02) 770 2509	Pankkiyhteys	3/2021 2.9. 2.10.
				Uudenmaan reserviläispiirit / Oltermanni FI62 1366 3000 0515 57	4/2021 15.11. 7.12.

Valtioneuvoston puolustuselonteko uudistaa Suomen paikallispuolustusta



Puolustusministeri Antti Kaikkosen (kesk.) mukaan reserviläisten ja Puolustusvoimien välinen side tiivistyy kuluvaan vuosikymmenen aikana.

Kaikkonen kertoi, että reserviläisiä aiotaan sitouttaa entistä paremmin paikallisjoukkojen toimintaan ja reserviläisten osaamista pyritään ottamaan huomioon ja hyödyntämään entistä enemmän.

–Vaikkapa vapaaehtoisen maanpuolustustyön kautta saatavaa osaamista voitaisiin hyödyntää nykyistä paremmin.

Kaikkosen mukaan suunnitteilla on digitaalisia välineitä, joiden avulla reserviläiset voivat kertoa osaamisestaan Puolustusvoimille.

Uuden puolustuselonteon mukaan paikallisjoukkojen määrää lisätään vuodesta 2025 alkaen muuttamalla pääosa alueellisista joukoista paikallisjoukoiksi. Kaikkonen kertoi, että paikallisjoukot saavat muun muassa aiempaa paremmat varusteet ja parempaa koulutusta.

Valtioneuvosto hyväksyi 9.9.2021 istunnossaan valtioneuvoston puolustuselonteon annettavaksi eduskunnalle.

Puolustuselonteolla ja sen toimeenpanolla varmistetaan, että Suomen puolustuskyky vastaa toimintaympäristön vaatimuksia. Puolustuselonteon linjaukset ja niiden toimeenpano ulottuvat vuosikymmenen loppuun.

Suomen puolustuksen toimintaympäristö säilyy jännitteisenä ja vaikeasti ennakoitavana. Maa-, meri- ja ilmailottuvuuksien lisäksi korostuvat kyber- ja informaatiotoimintaympäristöt sekä avaruus. Arktisten lähialueiden merkitys kasvaa.

Puolustushallinto varautuu laaja-alaiseen vaikuttamiseen yhdessä muiden toimijoiden kanssa osana kehittyvää kokonaisturvallisuuden mallia. Viranomaisten välistä yhteistyötä on edelleen kehitettävä kyberpuolustuksen,



Puolustusministeri Antti Kaikkosen mukaan suunnitteilla on digitaalisia välineitä, joiden avulla reserviläiset voivat kertoa osaamisestaan Puolustusvoimille.

strategisen viestinnän ja informaatiopuolustuksen alalla. Kybertoimintaympäristön uhkia ja niihin liittyviä kansallisia kehittämistoimia arvioi-

daan tarkemmin käynnistymässä olevassa selvitystyössä.

Puolustuselonteko uudistaa puolus-



Suomen puolustuksen toimintaympäristö säilyy jännitteisenä ja vaikeasti ennakoitavana. Maa-, meri- ja ilmailottuvuuksien lisäksi korostuvat kyber- ja informaatiotoimintaympäristöt sekä avaruus. Arktisten lähialueiden merkitys kasvaa.

Kaikkonen kertoi, että reserviläisiä aiotaan sitouttaa entistä paremmin paikallisjoukkojen toimintaan ja reserviläisten osaamista pyritään ottamaan huomioon ja hyödyntämään entistä enemmän.

tusvoimien joukkorakennetta. Sodan ajan joukot jaetaan jatkossa käyttöperiaatteen mukaan operatiivisiin joukkoihin ja paikallisjoukkoihin. Paikallisjoukkojen määrää lisätään vuodesta 2025 alkaen muuttamalla pääosa alueellisista joukoista paikallisjoukoiksi. Samalla paikallisjoukkojen tehtäväkenttä laajenee ja vaatimustaso nousee. Viranomaisyhteistyön merkitys ja reserviläisten rooli korostuvat.

Puolustusvoimiin aikaisempina vuosina kohdistetut säästövelvoitteet ja nykyisin käytössä olevat resurssit asettavat haasteita toiminnan ja valmiuden ylläpitämiselle nykytasolla sekä rajoittavat Puolustusvoimien varautumista pitkäkestoiseen kriisiin ja sodankäyntiin.

Valmiuden ylläpito, asevelvollisten kouluttaminen sekä uusien suorituskäytöjen kehittäminen edellyttävät Puolustusvoimien henkilöstömäärän lisäämistä asteittain 500 henkilötövuodella 2020-luvun loppuun mennessä.

Tiivis kansainvälinen puolustusyhteistyö vahvistaa Suomen puolustuskykyä. Suomella tulee olla kyky toimia yhdessä keskeisimpien kumppanien kanssa, erikseen päätettäessä, kaikissa Suomeen vaikuttavissa turvallisuustilanteissa mukaan lukien kriisiaikana.

TP-UTVA on ohjannut valtioneuvoston puolustuselonteon valmistelua. Puolustuselontekoa on valmisteltu poikkihallinnollisessa yhteistyössä ja sen laatimisessa on kuultu parlamentaarista seurantar ryhmää. Kyseessä on järjestyksessään toinen puolustuselonteko. Edellinen puolustuselonteko valmistui 16.2.2017.

Vuoden kouluttaja ja viestijä haussa – ehdota!

Vapaaehtoisten aktiivisuus, into ja osaaminen ovat MPK:n tärkeimpiä voimavaroja. Sitoutuneita vapaaehtoisia kouluttajia ja toimijoita on kaikkiaan noin kolme tuhatta, ja ilman heitä ei olisi MPK:ta.

MPK palkitsee joka vuosi ansioituneita, aktiivisia ja ahkeria kouluttajia ja vapaaehtoistoimijoita. Jännittävä ja poikkeuksellinen vuosi 2021 lähenee vähitellen loppuaan, ja on aika valita MPK:n Vuoden kouluttaja ja Vuoden viestijä 2021.

Vuoden kouluttajan ja vuoden viestijän valinnassa halutaan ottaa huomioon myös kentän ääni. Onko joskus sinua kouluttaneessa tai kanssasi kursseilla toimineessa aineista vuoden kouluttajaksi? Onko joku tuntemasi viestijä tuonut MPK:ta erityisen ansiokkaasti esiin eri areenoilla? Nyt on sinun vuorosi vaikuttaa! Tee perusteltu esitys vuoden kouluttajaksi tai vuoden viestijäksi viimeistään sunnuntaina 10.10.2021 alla olevien kyselyiden kautta.

Vuoden kouluttaja 2021

Vuoden kouluttaja on henkilö, joka on viimeaikaisella toiminnallaan vaikuttanut merkittävästi MPK:n koulutukseen ja sen kehittämiseen. Keskeinen palkitsemisperuste ovat viimeaikaiset, valtakunnallisesti merkittävät ansiot vuosilta 2020 ja 2021.

Vuoden kouluttaja julistetaan ja palkitaan MPK:n vuosijuhlissa joulukuussa.

Vuoden viestijä 2021

Vuoden viestijä on henkilö, joka on viimeaikaisella toiminnallaan vaikuttanut merkittävästi ja positiivisesti MPK:n tunnettuuteen ja julkisuuskuvaan. Vuoden viestijä voi olla tiedottaja, valokuvaaja tai kuka tahansa, jonka viestinnällinen toiminta on huomattavasti auttanut MPK:ta. Keskeinen palkitsemisperuste ovat viimeaikaiset, valtakunnallisesti tai alueellisesti merkittävät ansiot vuosilta 2019 ja 2020.

Vuoden viestijä julistetaan ja palkitaan MPK:n vuosijuhlissa joulukuussa.



Marssin aikana saatiin nauttia kauniista maisemista ja muista luonnonihmeistä.

16. Kesäyön marssi suoritettu - kiitos osallistujille!



Huolto pelasi muutenkin, mutta ainahan sode kruunaa elämyksen.

Kuudestoista Tuusulan Kesäyönmarssi on kunnialla suoritettu! Kiitos marssijoille ja tukijoukoille, järjestäjän näkökulmasta kaikki sujui oikein mainiosti. Viime vuoden kosteampi sää vaihtui nyt vain satunnaisiin sadekuuroihin, joten siltä osin tunnelmat varmasti olivat viime vuotta paremmat. Osallistujia oli tänä vuonna 157 henkilöä 25 km reitin ollessa suosituin (53 hlöä) ja toiseksi suosituin 10 km seuraavaksi (45 hlöä) loppujen matkojen ollessa lähes yhtä suosittuja; Extreme-marssijoita oli 9 hlöä ja polkupyörämarssilaisia 6 hlöä.

Kaikkien matkojen kävelijöillä oli maali-viivalla kasvoillaan iloinen hymy ja tunnelma helpottunut, osalla varmasti jaloissa tuntui suoritettu kävely. Marssi julistettiin päättyneeksi kun maaliin saapui klo 3.00 viimeisenä 48 km matkalta neljän reippaan naiskävelijän ryhmä. Marssitoimisto sai ottaa vastaan huollon ja reittimerkinnän vastuuhenkilöille kohdenneet kiitokset. Monet kävelijät lupasivat palata uudestaan marssille ensi kesäkuussa. Koronahan on siirtänyt tapahtuma-aikaa nyt jo toisen kerran perinteiseltä kesäkuun alkupuoliskolta myöhäisempään. Toivottavasti 17. Tuusulan Kesäyön marssi saadaan toteuttaa nimensä mukaisesti kesällä.

Tässä teille muutamia tunnelmakuvia eiliseltä ja viime yöltä. Lisää kuvia on tulossa vielä lähipäivinä.

Vielä kerran suurkiitos kaikille marssijoille, yhdessä teimme jälleen kerran hienon tapahtuman! Ensi vuonna nähdään!

KUVAT:

Tommy Koponen ja Jaana Lähtenmäki.



Soittokunta saatteli marssiväen alkutaipaleelle.



Jalkojen venyttely ja verryttely ovat oleellinen juttu Kesäyön marssin onnistuneessa läpiviennissä.



Kun on useampi marssi jo takana, hymy ei hyydy.

Selviytymiskoulutusta Hyvinkäällä

Hyvinkään Reserviläiset Ry järjesti Hyvinkään Ampumaradalla ja sen lähiympäristössä 13-15.8.2021 SERE-A (Kesä)-kurssin.

Kurssin suoritti 10 henkilöä, ja kouluttajana toimi North69 Survivalin pääkouluttaja Sampsa Olkinuora, joka on toiminut kurssinjohtajana useilla MPK:n SERE-A-kursseilla ja MPK:n tarkka-ampujakouluttajana. Sampsa on suorittanut SERE-A kouluttajakoulutuksen ja valmistunut SERE-kouluttajaksi 2016. SERE (Survival, Evasion, Resistance and Escape) koulutuksen historia alkaa toisesta maailmansodasta, jossa sitä suunnattiin mm. lentomiehille, erikoisjoukoille ja muille vastaaville joilla oli korkea riski jäädä vangiksi tai virolislinjojen taakse.

Alkuun painopiste oli nimenomaan selviytymisessä, esimerkiksi Yhdysvaltain laivaston tutkimusten mukaan 75% alasammutuista lentäjistä selvisivät hengistä pudotuksesta, mutta vain 5% palasi omille linjoille, muut jäivät vangiksi tai menehtyivät koska eivät osanneet uida tai eivät löytäneet ravintoa vedestä tai saarien viidakoista. Korean sodan jälkeen mukaan tuli koulutusta sotavankeuden aikana toimimisesta. Asevoimien koulutuksen Resistance-osuudessa käydään läpi ja simuloidaan vankina oloa, kuulustelua ja



Esimerkki eloonjäämispakkauksesta.

Geneven sopimusta noudattamattomien tahojenosalta odotettavissa olevaa kohtelua. Hyvinkäällä järjestetty SERE-A on aikuisille suunnattu kolmiosainen eloonjäämiskoulutus, joka sisältää kolme erillistä osiota (kesä-, talvi- ja kaupunki). Alun perin kyse on Naton standardiin perustuvasta sotilaskoulutuksesta, mutta nykyään kurssia järjestetään myös siviileille.

Kurssilla opetetaan selviytymään maastossa keväät-/kesäolosuhteissa tilapäisvarustein. Aiheina ovat mm. turvallinen liikkuminen maastossa, lämpö, tuli, tilapäismajoittuminen, lepo, juomavesi, hygienia ja ensiapu sekä ruoka. Mukaan sai ottaa vain tarkkaan rajatun varustuksen, jota ja maastosta löytyneitä tarvikkeita käyttäen suoritettiin kurssin tehtävät.

Kurssille osallistuneen Markus Hietasen mukaan ”SERE-A kurssilla läpi käytyjä asioita pääsi kokeilemaan sekä toteuttamaan käytännössä, luonnosta saatavista energialähteistä tilapäismajoitteisiin. Nukuimme viikonloppuna it-sekyhättyissä sääsuojissa havupatjalla”. Osallistujat valmistautuivat kurssille ennakoon saadulla materiaalilla sekä kasaamalla omat eloonjäämispakkaukset jotka sisälsivät välineitä mitkä mahdollistavat hengissä ja toimintakykyisenä pysymisen tai ainakin helpottavat sitä. Markus suosittelee kurssia kaikille ulkona liikkuville tai selviytymistä kiinnostuneille, käytännössä oppeihin voisi poikkeusolojen tai haaksirikon lisäksi joutua turvautumaan esim. loukkaantuessa tai rinkan kadotessa vaelluksella.

TEKSTI JA KUVAT:
MIKA VIRTÄ



Ruoka valmistettiin kurssilla leirissä nuotiolla.



Kurssilla esiteltäviä ja käytettyjä tulentekovälineitä.

Reserviupseerikoulutusta Suomessa 100 vuotta



Sepeleenlaskusta poistumassa yll res Tatu Häkkinen ja maj evp Risto Lehto Uudenmaan Reserviupseeripiiristä ja kunniavartiossa yll res Erkki Naumanen ja maj res Kari Vahala Porvoon Reserviupseerikerhosta.



Suomen suurin johtajakoulu – Haminassa sijaitseva Reserviupseerikoulu – vietti 100-vuotisjuhlaansa lauantaina 12.6.2021.

Koulu on perustettu 1.4.1920, mutta koronapandemiasta johtuen juhluvuoden vietto siirtyi kuluvalle vuodelle ja juhla toteutettiin verkossa. Reserviupseerikoulu on kouluttanut olemassaolonsa aikana yli 180 000 upseeria Puolustusvoimien ja Raja- vartiolaituksen reserviin. Juhlapäivä alkoi Reserviupseerikoulun edessä klo 9 sepeleen laskulla viime sodissa kaatuneitten upseerien muistomerille ilmavoimien Hornetien suorittaessa samanaikaisesti yli

lennon.

Suomen Reserviupseeriliitto ja sen piirit sekä kerhot ympäri Suomen las- kivat sepeleensä saman-aikaisesti sankarihautausmaiden muistomer- keille.

Juhlapäivän ohjelmassa kuultiin mm. puolustusvoimien ylipäällikön, presi- dentti Sauli Niinistön, puolustusministeri Antti Kaikkosen sekä Reserviupseerikoulun johtajan eversti Vesa Helmisen tervehdykset. Runsaasti sotilasmusiikkia sisältä

neen juhlan ohjelmistossa oli myös kattava katsaus Reservi-upseerikou- lun nykyiseen toimintaan ja varus- mieskoulutukseen.

Uudenmaan Reserviupseeripiirin sepele laskettiin juhlapäivän aamu- na Porvoossa Näsinmäen Sankariris- tille.

Uudet tuulet puhaltavat liiton toimistolla

**Liiton uusi toimin-
nanjohtaja aloitti
työnsä maanantaina
2.8.**

**Syksystä on tulossa
monella tavalla kiirei-
nen, mikäli koronati-
lanne ei tuo isompia
muutoksia suunnitel-
miin.**

Reserviläisliiton toimistolla Helsingin Döbelninkadulla al- koi puhaltaa uudet tuulet, kun liiton uusi toiminnanjohtaja Minna Nenonen aloitti työ- sään maanantaina 2.8. Minna on aikaisemmin työskennel- lyt MPK:n Lounais-Suomen valmiuspäällikkönä, Alastaro Golf Oy:n toiminnanjohtajana sekä yrittäjänä tilitoimistossa. Lisäksi hän on pitkään toimi- nut reserviläistoiminnan eri luottamustehtävissä.

– Haluan uutena toiminnan- johtajana tuoda piirit ja yhdis- tykset näkyvämmiin mukaan osaksi liiton toimintaa. Tulen ensitöinä soittamaan jokaisen piiriin toiminnanjohtajan läpi ja vaihtamaan ajatuksia yh- teydenpidosta piirien ja liiton välillä. Liiton viestinnässä tu- lee jatkossa vahvemmin näky- mään paikallistason toiminta, esimerkiksi somessa tuomme paremmin esille sitä monipuoli- sta reserviläistoimintaa, mitä eri piireissä tehdään, toteaa Minna Nenonen.

Minnan lisäksi liiton toimis- tolla työskentelee järjestö- päällikkö Suvi Salo, tiedottaja Antti Pynttari, jäsen- ja toi- mistosihteeri Anna Mutanen sekä toimisto- ja viestintäsihteeri Eeva Tulisalo

Koronaviruksen neljäs aalto



Vasemmalla järjestöpäällikkö Suvi Salo, keskellä toiminnanjohtaja Minna Nenonen ja oikealla jäsen- ja toimistos sihteeri Anna Mutanen. Edessä liiton puheenjohtaja Ilpo Pohjola.

asettaa jälleen haasteita toi- minnan järjestämiselle. Liitto seuraa tarkasti viranomaisten ohjeita ja määräyksiä. Syksyl- lä tullaan järjestämään muun muassa Huipputapahtuma Sa- takunnassa 17.-19.9., piirien toiminnanjohtajien neuvotte- lupäivät Lahdessa 7.-8.10. ja liittokokous Imatralla 20.11. Lisäksi liitto on mukana Ko- konaisturvallisuusmessuilla Tampereen Messu- ja Urheilu- keskuksessa 1.-2.10. Lukiois-

sa käytävä, kokonaisturvallisuuden tietämystä mittaava Turpotietäjä-tietokilpailu ki- sataan ympäri Suomen 8.10. ja valtakunnallinen finaali pide- tään Helsingissä talvisodan al- kamisen muistopäivänä 30.11. Reserviläisliitto on mukana kilpailun toteuttamisessa. Re- serviläisten edunvalvonnan osalta tulee aktiivinen syksy. EU:n kahden lyijykieltoesi- tyksen etenemistä seurataan tiiviisti ja pyritään vaikutta-

maan yhdessä sidosryhmien kanssa siihen, että esitykset huomioivat suomalaisen re- serviläistoiminnan. Näiden lisäksi käynnissä on ampuma- radoille pyritään saamaan voi- massa oleva ympäristölupa. Hanke on kolmivuotinen ja sen rahoittaa maa- ja metsä- talousministeriö. Liitto on hankkeessa mukana yhdessä neljän muun tahon kanssa.

Kolmivuotinen hanke on täl- lä hetkellä puolivälissä. Val- tioneuvosto julkaisee syksyn aikana kerran vaalikaudessa julkaistavan puolustuslonte- on. Lisäksi loppusyksystä valmistuu asevelvollisuuden ja siviilipalveluksen tulevai- suutta pohtivan parlamentaa- risen komitean loppuraportti.

Liiton sisäistä tiedottamista myös uudistetaan nyt syk- syllä. Syyskuusta lähtien il-

mestyy kolme uutiskirjettä: kuukauden ensimmäisellä vii- kolla koko jäsenistölle lähtevä uutiskirje reserviläistoimin- nan ajankohtaisista asioista ja liiton jäseneduista, kuun puolivälissä luottamushen- kilöille lähetettävä Yhdistys- tiedote-uutiskirje sekä kuun viimeisenä päivänä Toiminta- turva-jäsenille lähtevä uutis- kirje ajankohtaisista ampuma- harrastajien jäseneduista.



Kokonaisturvallisuusmessut siirtyy syksyyn 2022

Kokonaisturvallisuusmessut oli tarkoitus pitää Tampereen Messu- ja Urheilukeskuksessa 1.–2.10.2021. Vallitsevasta koronatilanteesta johtuen messut on nyt päätetty siirtää lokakuulle 2022. Reserviläisliitolla oli varattuna messuille oma osastonsa ja näin ollen olemme mukana messuilla vuoden päästä. Tällä hetkellä koronavirus yhä leviää ympäri maata, varsinkin nuorten, rokottamattomien keskuudessa. Päiväkohtaiset luvut ovat olleet vielä varsin korkeita ja emme tiedä, miten tautitilanne kehittyi syksyn edetessä. On mahdollista, että

tilanne tästä vielä pahenee ja tästä syystä epävarman tilanteen vallitessa oli järkevä ratkaisu siirtää messut ensi vuodelle. Kokonaisturvallisuusmessut on pidetty kolmen vuoden välein. Reserviläisliitto on osallistunut messuille joka kerta omalla osastollaan. Edelliset messut pidettiin Lahdessa syyskuussa 2018. Kokonaisturvallisuusmessut on tärkeä kansalaisten, järjestöjen, viranomaisten ja elinkeinoelämän toimijoiden kohtauspaikka. Kokonaisturvallisuus on kaikkea arjen turvallisuudesta maanpuolustukseen. Koh-

taamme siis Kokonaisturvallisuusmessuilla Tampereella lokakuussa 2022!

Osallistu kuvakisaan ja voita palkintoja

Reserviläisliitto käynnistää Instagramissa kuvakilpailun. Kilpailun tarkoituksena on nostaa liiton Instagram-tilillä esiin paikallistason monipuolista reserviläistoimintaa. Kilpailussa on kolme sarjaa: 1) Yksilötason kuvakilpailu. Yksi tavallinen postauskuva, joka on otettu kännykkä- tai järjestelmäkameralla.

2) Yksilötason videokilpailu. Yksi maksimissaan 60 sekunnin video, joka on otettu kännykkä- tai järjestelmäkameralla. Tämän kategorian ehtona se, että kuva on otettava yhdistyksen tapahtumasta. Kilpailun palkinnot: 1) Yksilötason kuvakilpailu. Palkintona voittajalle 100 € lahjakortti Varustelekaan. 2) Yksilötason videokilpailu. Palkintona voittajalle 100 € lahjakortti Varustelekaan.

3) Yhdistystason kilpailu. Palkintona yhdistykselle 300 euron tuki toimintaan. Kilpailun säännöt (koskee jokaista kolmea kilpailusarjaa): – Kilpailu aika 1.–30.9.2021 – Kilpailun järjestäjä Reserviläisliitto – Kuvan tai videon täytyy kuvastaa reserviläistoimintaa – Kuvat ja videot tulee lähettää osoitteeseen tiedotus@reservilaisliitto.fi. Mikäli on kyseessä isompi tiedosto, jota ei ole mahdollista lähettää sähköpostin liitetiedostona, suosittelemme käyttämään tiedostojen välittämiseen esimerkiksi netistä löytyvää, il-

maista WeTransfer-ohjelmaa. Viestin otsikoksi ”Kuvakilpailu elokuu 2021”. Kilpailusarjan nro 3:n osalta on myös ilmoitettava, mistä tapahtumasta kuva tai video on otettu. – Kilpailuun osallistuvalla on mahdollisuus lähettää YKSI kuva tai video per sarja. Eli mahdollisuus lähettää yhteensä kolme otosta. – Voittajan päättää liiton toimiston muodostama arviointiraati – Voittajakuva(t) ja video(t) julkaistaan syyskuun alussa liiton Instagram-tilillä ja voittajiin ollaan henkilökohtaisesti yhteydessä

Merkkipäiviä	29.10. Kolehmainen Martti, Kirkkonummi	13.11. Stolpe Nils, Karjaa	18.11. Räsänen Pekka, Vihti 20.11. Majjala Matti, Nurmijärvi 21.11. Veromaa Jari, Porvoo 22.11. Haapakangas Jussi, Kirkkonummi	8.12. Niemi Ilkka, Espoo 8.12. Heikkinen Tarmo, Hyvinkää 27.12. Peltonen Juha-Pekka, Raasepori 27.12. Salomäki Juha, Hyvinkää
LOKAKUU	60 vuotta 2.10. Peltonen Aarre, Vihti 6.10. Pynnönen Mika, Tuusula 7.10. Enström Thomas, Kirkkonummi	80 vuotta 2.11. Engström Tor, Raasepori 16.11. Toivonen Simo, Tuusula	50 vuotta 4.11. Kujala Jarmo, Nurmijärvi 9.11. Valttonen Jussi, Mäntsälä 10.11. Kaplas Mikko, Järvenpää 11.11. Varis Heikki, Tuusula 14.11. Björkman Patrik, Loviisa 18.11. Hautaviita Marko, Hyvinkää 19.11. Laine Jani, Järvenpää	60 vuotta 2.12. Kaipainen Kalle, Hyvinkää 14.12. Räsänen Ilkka, Järvenpää 21.12. Manninen Jari, Kerava 28.12. Smedslund Jari, Mäntsälä
90 vuotta 5.10. Hillner Raimo, Lohja	7.10. Miettinen Hannu, Loviisa 16.10. Kaikkonen Pekka, Porvoo 25.10. Vahasalo Seppo, Kirkkonummi	75 vuotta 3.11. Rauramo Asko, Hyvinkää 4.11. Koskinen Olavi, Mäntsälä 9.11. Fagerström Vidar, Tammisaari 12.11. Möller Lars-Eric, Helsinki 12.11. Arrajoki Aarre, Lohja 20.11. Iivonen Seppo, Lohja 24.11. Tuovinen Jyrki, Vihti	70 vuotta 4.11. Metsäaho Pentti, Lohja 11.11. Salmivuori Jarmo, Lohja 13.11. Samuelsson Guy, Karjaa 13.11. Tahvanainen Heimo, Lohja 19.11. Weckström Olli, Mäntsälä 26.11. Ruponen Pertti, Sipoo 28.11. Pekkonen Martti, Kirkkonummi	50 vuotta 7.12. Vätkki Petri, Porvoo 8.12. Anttila Lauri, Kerava 10.12. Laitinen Vesa-Matti, Orimattila 10.12. Lindholm Carl, Nurmijärvi
85 vuotta 2.10. Lehtonen Vesa, Järvenpää 13.10. Kopra Matti, Hirsensalmi	29.10. Kukko Benjam, Kirkkonummi 31.10. Kuoppamäki Esa, Orimattila	60 vuotta 1.11. Vehkala Sakari, Porvoo 1.11. Virta Matti, Tuusula 9.11. Vainio Kari, Porvoo 12.11. Haikonen Pekka, Espoo 12.11. Kottila Mika, Nurmijärvi	80 vuotta 1.12. Salin Pentti, Järvenpää 11.12. Lange Kaarle, Hanko 17.12. Pekonen Jorma, Porvoo 22.12. Yli-Antola Seppo, Tuusula	OLTERMANNI ONNITTELEE ! Tietolähde RUL:n ja RES:n jäsenrekisterit. Mikäli haluatte, että merkkipäivääänne EI julkisteta Oltermannissa, tulee siitä ilmoittaa päätoimittajalle ennen lehden seuraavaa aineistopäivää.
80 vuotta 2.10. Tukia Raimo, Kotka 6.10. Salmela Rauli, Loppo 8.10. Suominen Aino, Nurmijärvi 28.10. Hakkarainen Toivo, Porvoo 31.10. Miettinen Jorma, Järvenpää 31.10. Roihio Markku, Porvoo	50 vuotta 5.10. Andersson Kjäll, Porvoo 8.10. Kenttinen Vesa, Lohja 8.10. Pohjola Markku, Riihimäki 12.10. Ahonen Juha-Petri, Hanko 12.10. Timinen Jaakko, Kirkkonummi 15.10. Hyvämäki Pasi, Tuusula 19.10. Ilmonen Mikko, Kirkkonummi 29.10. Koreila Ari, Mäntsälä 30.10. He Weixiang, Helsinki	70 vuotta 1.11. Vehkala Sakari, Porvoo 1.11. Virta Matti, Tuusula 9.11. Vainio Kari, Porvoo 12.11. Haikonen Pekka, Espoo 12.11. Kottila Mika, Nurmijärvi	75 vuotta 3.12. Sysmääläinen Matti, Lohja 15.12. Marjamäki Antti, Siuntio 15.12. Aitta Reijo, Järvenpää 29.12. Laine Pentti, Lohja	
75 vuotta 5.10. Valkeapää Rolf, Siuntio 7.10. Tarjas Arno, Järvenpää 7.10. Öhman Björn, Tammisaari 13.10. Aho Juho, Karkkila 19.10. Monten Kaj-Erik, Kirkkonummi 28.10. Uronen Tapio, Vihti	MARRASKUU		70 vuotta 1.12. Heikinheimo Markku, Tuusula 1.12. Tarkkio Jori, Nurmijärvi	
70 vuotta 3.10. Vähämurto Antti, Porvoo 12.10. Perätalo Jaakko, Lohja	90 vuotta			

Sankarivainajalle muistolaatta Mäntsälään

Jatkosodan päättymisen 87-vuotismuistopäivänä 4. syyskuuta Talvisodassa Summan taistelussa 7. helmikuuta 1940 kaatunut ja kentälle jäänyt sankarivainaja, tykkimies Hugo Soini sai hautakiven Mäntsälän sankarihautausmaalle. Puna-armeijan joukot päättivät jatkosodan Suomea vastaan 5. syyskuuta.

Kirkonkellojen soiton päätyttyä laulettiin virrestä 577 säkeet 1-3. Kirkkoherra Mikko Seppälä piti koskettavan puheen sankarivainaja Hugon Soinin, s. 4.2.1909 Koivistolla, muistolle sankarihautausmaalle kokoontuneelle sukulaisten ja heidän ystäviensä joukolle. Omaiset laskivat kauniin kukkalaitteen hautakivelle ja heistä Anu Kylmäniemi, os. Soini, piti myös puheen. Veteraaniperinneyhdistyksen sihteeri, kirjoittaja, lausui kiitokset omaisille ja seurakunnalle.



Sankarivainajien muistomerkillä kunniavartiossa Seppo Soinin kersanttipojat Timo (oik.) ja Esa.

Kirkonkellojen soiton päätyttyä muistotilaisuus alkoi kirkkoherra Mikko Seppälän johdolla. Kirkkoherraa lähinnä Mäntsälän reserviupseerikerhon pj, kapt res, Seppo Pesonen.



Hugo Soinin muistokivi, s. 4.2.1909, k. 7.2.1940.

Tilaisuus päättyi virren 577 säkeiden 8 ja 9 yhteislauluun, ja jatkui Mäntsälän arvokkaan Alikartanon kahviossa muisteluilla samalla kahvitarjoilusta, karjalan piirakoista ja täytekekusta nauttien.

Hugo Soini on siunattu kentälle jääneenä Koiviston hautausmaalla ilman nimen mainintaa missään. Seppo Soini on yrittänyt saada Suojeluskuntajär-

jestöönkin kuuluneen Hugo-setänsä nimen Koiviston hautausmaan sankarivainajien hautausmaalle siinä onnistumatta.

Hugo Soinin nimi on kaiverrettu Suomen toiseksi suurimman sankarihautausmaan kentälle jääneiden muistokiveen Lappeenrannassa. Nyt hän sai hautakiven Mäntsälään lähemmäksi jälkipolviaan. Siitä kiitos seurakunnalle.

Mäntsälän seudun sotiemme veteraanien perinneyhdistys ry (MSSVPY) sai Seppo Soinilta tästä asiasta tukipyynnön viime syksynä, mikä käsiteltiin yhdistyksen hallituksen kokouksessa 28.9.2020 ja välitettiin seurakunnalle. Yhdistys on maamme vanhin rekisteröity veteraaniperinneyhdistys, jo 6.10.2006.

TEKSTI JA KUVAT
VEIKKO KARHUMÄKI

Lähde mukaan poikkeusolojen muonitustehtäviin

Leijona Catering Oy, Naisten Valmiusliitto ry ja Maanpuolustuskoulutus (MPK) ovat käynnistäneet yhteisen varautumisen pilottihankkeen, jonka tavoitteena on tarjota vapaaehtoisille mielekkäitä tehtäviä ja turvata Leijona Catering Oy:n henkilöstöresurssit, jos Puolustusvoimat kohottaisi valmiutta. Leijona Catering Oy on Puolustusvoimien strateginen kumppani, jonka tehtävänä on turvata ruokahuollon palvelut asevoimallisille kaikissa turvallisuustilanteissa.

Yhteistyö on osa maanpuolustusjärjestöjen ja Leijona Cateringin normaalia rauhanajan valmius- ja varautumis-

suunnittelua. Reserviläisliitto on yksi Naisten Valmiusliiton jäsenyhdistyksistä. Reserviläisliiton hallitus teki keväällä 2021 päätöksen pilotointiin mukaan lähtemisestä. Pilotointiin voi lähteä mukaan sekä naiset että miehet, joilla ei ole poikkeusolojen sijoitusta.

Nyt haettavia vapaaehtoisia tarvittaisiin tilanteessa, jossa Puolustusvoimat on käynnistänyt valmiuden kohottamisen ja alkaa perustamaan joukkoja. Tällöin Leijona Cateringin normaaliajan henkilöstöresurssit eivät riittäisi hoitamaan muonitustoimintaa varuskunnissa. Vapaaehtoiset pääsevät poikkeusolojen aikana kokin, ravintolatyöntekijän, aputyön-

tekijän, tiskaajan ja varastotyöntekijän tehtäviin..

Nyt käynnistyneen pilottihankkeen tarkoituksena on kartoittaa vapaaehtoistoimijoiden kiinnostus tämänkaltaisiin tehtäviin ja luoda toimivat yhteistyötavat. Toisin sanoen tällä hetkellä siis vasta kartoitetaan sitä, löytyykö vapaaehtoisia muonitustehtäviin. Syksyllä halukkaille avautuu mahdollisuus tehdä sitoumus MPK:n rekisteriin.



Pusulan Kärkölässä paljastettiin veteraanien muistokivi

Nummen ja Pusulan hautausmailla paljastettiin veteraanien muistokivet kansallisena veteraanipäivänä 27.4.2021. Kärkölen kylähautausmaan yhteydessä oleva muistokivi paljastettiin 1.8.2021.

Kärkölen kylähautausmaan pienuuden takia muistokiveä ei voinut sijoittaa seurakunnan maalle, kuten Nummen ja Pusulan hautausmailla tapahtui. Kärkölässä paikasta olivat sopimassa niin seurakunnan, maanomistajan kuin kyläyhteisökin edustajat. Kivelle löydettiin paikka hautausmaan portin ulkopuolelta kiviaidan vierestä. Sopiva luonnonkivi löytyi lähes vierestä 10 metrin päässä aidasta. Kärkölä on tunnettu kivisestä maaperästään.

Pusulan alue seurakunnan panos oli merkittävä kiven paikan kunnostamisessa ja ympäristön tasoittamisessa. Jotta kirkkomaan portti ja sinne johtava sorakäytävä rauhoittuu jatkossakin liikenteeltä, seurakunta palautti käytävän varrelle ajokieltoimerkin.

Kun sijoituspaikka ja sopiva luonnonkivi olivat löytyneet, Kärkölen muistokivihanke eteni Nummi-Pusulan Reserviläisten jo kulkemaa latua. Kuljetus Rami Janger Ky siirsi kiven paikoilleen.

Nummi-Pusulan Reserviläiset olivat jo viime vuonna järjestäneet hylsykeräyksen, josta saatu messinkimateriaali sopi muistolaattojen valamiseen. Alkuperäinen idea oli Kalle Leskisen. Piirineuvosto oli mukana Aarre Arrajoen aloitteesta. Myös Nummi-Pusulan Riistanhoitoyhdistyksen jäsenet osallistuivat. Hylsykeräyksen tulos oli peräti noin 200 kg. Sulatetusta messingistä valettiin kolme muistolaattaa, joista siis viimeinen tuli Kärkölen muistokiveen.

Vst Works Oy Mynämäeltä teki muotit ilmaiseksi tukien hyvää asiaa. Metallivalimo Arnie Raisiosta valoi laatat edullisesti tukien näin muistokivihanketta.

Kärkölässä muistokiven paikasta sopivat Pusulan alue seurakunnan kappalainen Sampo Luukkonen, seurakuntamestari Juha Peltomaa, vt. hautustoimen päällikkö Sonja Lihavainen Lohjalta ja maanomistaja Ville Syrjänen. Nummi-Pusulan reservijärjestöä edusti Heikki Kaski, jolla on sukujuuria Kärkölen Yli-Sepällä. Kärkölen kyläyhteisö ry:stä olivat mukana puheenjohtaja Seija Knuth ja sihteeri Marja-Leena Syrjälä.

Elokuun ensimmäinen sunnuntai on pitkään ollut kylän perinteinen kirkkopyhä. Kirkosta siirryttiin lippukulkueen perässä veteraanikivelle, jossa oli reserviläisten järjestämä kunniaavartio. Lippukulkuetta johti pusulalainen Matti Skog. Muita lippuja kantoivat



Jumalanpalvelus Kärkölen kirkossa. Kappalainen Sampo Luukkonen saarnaa lukemassa.



Kivivartiossa vasemmalla alikersantti Jani-Petteri Jokivirta ja oikealla ylimatruusi Vesa Kenttinen.



Nummi-Pusulan Rintamaveteraanien sihteeri Olavi Leikola pitää juhlapuhetta vieressä Lippukulkueen johtaja Matti Skog ja Suomen lipun kantaja merivoimien luutnantti evp. Markku Koponen



Laatan paljastanut Kärkölen viimeinen Veteraani Eino Lehtisalo.



kärköläisten veteraanien pojat Juhani Järvi ja Hannu Lehtisalo sekä Kärkölen vapaa-ajan asukkaita edustava Markku Koponen.

Taustaa: Kärkölen kylähautausmaalla on sankarihauta, jossa on 11 viime sodissa kaatuneen kyläläisen nimet. Muistomerkkin on suunnitellut Ilmari Wirkkala. Se on veistetty Somerolla Kahiliston vanhan salin peruskivistä. Kahilisto on yksi Kärkölen kantataloista. Isäntä Johan Kaislajärvi kaatui

talvisodan lopussa Kollaaajoella Laatokan Karjalassa.

Lisätietoja:

Nummi-Pusulan Reserviläiset /

Kärkölen kyläyhteisö ry / puheenjohtaja Seija Knuth, sihteeri-tiedottaja Marja-Leena Syrjälä

KUVAT:

JENNA - KRISTIINA JOKIVIRTA JA MARJO JOKIVIRTA

Laatan kiinnitys sujuu jo rutiniilla. Kuvassa edessä hylsykeräyksen isä Kalle Leskinen, Poraamassa Aarre Arrajoki ja linjaa tarkkailemassa Arto Ventomaa.



Hyrylän varuskunta sai muistolaatan

Puolustusvoimain yli 20-henkinen varusmiessoittokunta esiintyi juhlakansalle.

Tuusulan keskustassa Hyrylässä toimi varuskunta 160 vuotta. Nyt alue kasvaa asuntoja, mutta armeijan aikaa ei ole unohdettu. Heinäkuussa paljastettiin muistolaatta Hyrylän varuskunnalle juhlassa tilaisuudessa, jossa paikalla olivat myös puolustusministeri ja Puolustusvoimain komentaja.

Alun perin venäläiselle varusväelle perustettiin varuskunta Hyrylään 1855 ja sen toiminta loppui vuonna 2015 kun viimeinenkin armeijan toiminto, Puolustusvoimien kansainvälinen keskus, siirtyi osaksi Maanpuolustuskorkeakoulua Santahaminan.

Nykyisin entinen varuskunta-alue kasvaa asuintaloja ja tunnetaan Rykmentinpuistona. Sinne suunnitellaan asuntoja 15 000 asukkaalle.

Heinäkuun 22. päivänä maanpuolustusväkeä kokoontui laajalti Hyrylään juhlistamaan varuskunnan muistolaatan paljastamista. Arvokasta tilaisuutta juhlistivat läsnäolollaan harvavaluiseksi käyneiden sotaveteraanien ja lottien edustajat sekä puolustusministeri Antti Kaikkonen ja Puolustusvoimain komentaja, kenraali Timo Kivinen.

Maahan upotettu laatta

Juhlissa paljastettu muistolaatta on kuvanveistäjä ja arkkitehti Maija Kovarin käsialaa. Metallista tehty laatta on asetettu maahan ja sen pinta saa ajan myötä ruskean ruostepinnan. Koko tapahtuman primus motor oli everstiluutnantti evp Heikki Simola, joka myös Kotiseutu-Hessuna tunnetaan.

Puolustusministeri Antti Kaikkonen piti juhlapuheen Hyrylän varuskunnan muistolaatan paljastustilaisuudessa. Oikealla puolella kuorolaulusta vastannut Tuusulan Mieslaulajat johtajanaan Taina Piira. Vanha varuskunta-alue kasvaa nyt kerrostaloja ja muita asuntoja.



Eräs hieno hetki juhlassa oli, kun sotakamreeri Matti Kulmala ojensi Lions Club Tuusulan stipendit Tuusulan Voima-Veikkojen ampumahiihtäjille Tuomas Harjulle ja Jaakko Rannalle. Kunniavartiossa myös seissee reservin vänrikki valmistautuvat parhaillaan ensi vuonna pidettäviin talviolympialaisiin Pekingissä.



Hyrylä muistetaan ennen kaikkea Helsingin Ilmatorjuntarykmentin kotipaikkana peräti puolen vuosisadan ajan. Rykmentti siirtyi Parolaan vuoden 2006 lopussa. Mutta itsenäisyytemme aikana Hyrylä on ollut 60 vuotta sotilasläänin esikunnan sijaintipaikka ja 30 vuotta hevosvetoisen kenttätykistön (KTR 1 ja KTR 2) varuskunta, mistä muistuttavat muistolaatan tykki- ja ratsukokuvat.

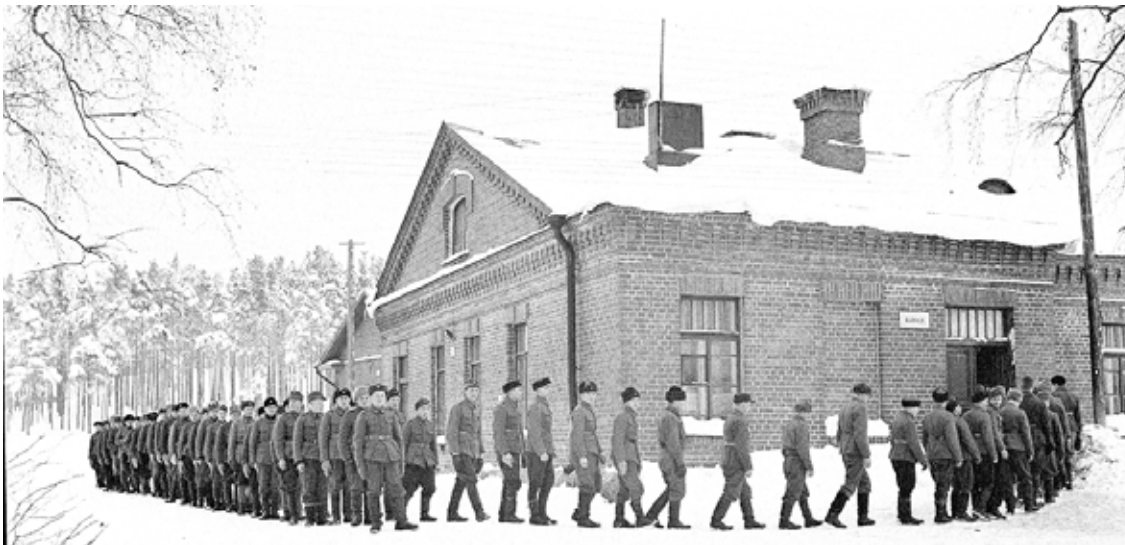
Juhlan puhujissa ja tervehdysten esittäjissä oli peräti kaksi entistä Helsingin Ilmatorjuntarykmentin komentajaa: kenraaliluutnantti res. Antti Simola, joka toimii VETRES Keski-Uusimaan puheenjohtajana, sekä vanhin elossa olevan HellItR:n komentaja, eversti evp Hannu Pohjanpalo. Puolustusministeri Antti Kaikkonen sanoi omassa tervehdyspuheenpuheensa, että Hyrylän varuskunta oli joukkojensa ja sijaintinsa mukaisesti todellinen pääkaupungin puolustaja, Defensor Capitolii, kuten Helsingin Ilmatorjunta-



Muistolaatan paljastustilaisuutta juhlisti näyttävä maanpuolustusjärjestöjen lippulinna. Mukana oli peräti 22 lippua. Kuva: Veikko Karhumäki



40 mm:n Bofors-ilmatorjuntatykki Raimo Stenvallin "Hävittäjä-Fordin" perässä.



Koulutuksessa olleita varusmiehiä jonottamassa ruokalaan 1940-luvulla.



Defensor Capitoli, pääkaupungin puolustaja, oli Helsingin Ilmatorjuntarykmentin tunnuslause ja se on hallitseva teksti Hyrylän varuskunnan muistolaatassa. Kahden ilmatorjuntatykin välissä sijaitseva laatta on taitelija Maija Kovarin tekemä.

rykmentin tunnuslause kuului. Muita juhlapuhujia olivat Tuusulan pormestari Arto Lindberg, Uudenmaan Alueoimiston päällikkö, everstiluutnantti Vesa Sundqvist, Tuusulan kirkkoherra Ulla Rosenqvist sekä Tuusula Seuran puheenjohtaja Sakari Heikkilä.

Kalustonäyttely ja hernekeittoa

Kaunis heinäkuinen sää houkutteli hyvin paikalle yleisöä. Muistolaatan paljastuksen jälkeen yleisö pääsi tutustumaan pienimuotoiseen kalustonäyttelyyn, jossa esillä oli moderni ilmatorjuntaohjus ITO 12 NASAMS,

perinnevaljakko 76 millisen kaunuun vuodelta 1902 kanssa sekä historiallinen 40 mm:n Bofors-ilmatorjuntatykki Raimo Stenvallin "Hävittäjä-Fordin" perässä. Lopuksi oli osallistujille tarjolla hernekeittoa. Sitä menikin yli 400 annosta. Mutta Sotkun munkit lopuivat kesken...

TEKSTI:
JUKKA SIPPOLA
KUVAT:
VEIKKO KARHUMÄKI,
JUKKA SIPPOLA



Heikki Simola puhumassa Keravan kumitehtaan ilmatorjunnan muistolaatan paljastustilaisuudessa 30.11.2018.

Kotiseutu-Hessu

Kun everstiluutnantti Heikki Simola vuonna 1999 siirtyi reserviin Helsingin Ilmatorjuntarykmentin esikuntapäällikön tehtävästä, hän ei jäänyt lepäämään laakereillaan. Hän paneutui Uudenmaan väestönsuojelun edistämiseen valmiussuunnittelijana ja tuli laajalti tunnetuksi VSS-Hessuna. Motoristipiireissä Simola taas tunnetaan Mp-Hessuna.

Väestönsuojeluhommien jäätystä taakse tuusulalaisesta Heikki Simolasta sukeutui kotiseutuaktivisti, joka alettiin tuntea Kotiseutu-Hessuna. Hän on suunnitellut useita kotiseutupolkuja Keski-Uudellemaalle ja julkaisi niistä myös opaskirjoja.

Näitä oppaita ovat Keravan kotiseutupolku, Tuusulan kirkkotien kotiseutupolku ja viimeisimpänä Rusutjärvi-Siippoo kotiseutupolku.

Simola on myös kirjoittanut kotiseutuaiheisia artikkeleita Keski-Uusimaa-sanomalehteen.

Lokakuun lopulla 72 vuotta täyttävällä Kotiseutu-Hessulla riittää virtaa edelleen. Nyt paljastetun Hyrylän varuskunnan muistolaatan lisäksi hän puuhasi syksyllä 2018 muistolaatat Keravan entisen kumitehtaan sodanaikaisille ilmatorjuntamiehille sekä tehtaalla yli 50 vuotta työskennelleelle ja jatkosodassa 28 ilmavoittoa saavuttaneelle hävittäjässä Klaus Alakoskelle.

Ja lähes aina kun Tuusulassa talkoillaan, mukana on myös Kotiseutu-Hessu – on sitten kyse uudesta retkeilijöiden tulipaikasta tai lintutornin portaiden ja pitkospuiden korjauksesta.

JUKKA SIPPOLA

Kouluttajakoulutus uudistui Etelä-Suomen MPK:ssa

Näyttösuorituksin rastikouluttajaksi

MPK tarvitsee jatkuvasti uusia kouluttajia omiin tapahtumiinsa. Myös kouluttajien kehitys on nousujohteista toimintaa, joka rakentaa aiemmin hankitun ja osoitetun osaamisen päälle. Simppeleistä rasti-koulutussuoritteista onnistuneesti vetämällä siirtyy omalla kouluttajanpolullaan eteenpäin ja mahdollisuuksia on sen huipulla jopa harjoituksen johtajaksi saakka.

Keväällä 2021 vuosikauden MPK Etelä-Suomen menestyksellisesti suoritettu kouluttajakoulutus pantiin uudelleenarviointiin, ja koulutuspäällikkö, kapt (res) Aki Mäkirinta alkoi hakemaan uusia vastuuhenkilöitä ja uudenlaista ajattelua kouluttajakoulutukseen.

Ongelmina esiintyi se, että korostetusti pandemian aikana harjoitukset siirtyivät, innokkaat uudet kouluttajat joutuivat odottelemaan näyttövuorojaan liian kauan ja innostus alkoi hiipuen yhteyden toimintaan heiketessä, tuumi Mäkirinta.

Teoriaa ja uusia menetelmiä

Kurssin uudistaminen annettiin tehtäväksi kapt (res) Antti Kauranteelle, joka on pitkän linjan reserviläistojen Uudellamaalla ja siviiliammattinaan opettaa mediaa ja journalismia Laajasalon opistossa. Koronapandemian jälkeen opetus siellä siirrettiin viranomaismääräysten mukaan kokonaan etäopetukseen, jossa erilaisia mediatekniikoita ja softia opetettiin etänä Zoom-videokonferenssi-ohjelmaa välineenä käyttäen ja esitykset toteutettiin Powerpoint-esitysgrafiikalla.

Ajanmukainen ja koronarajoitukset huomioiva opetustapa oli helppoa siirtää suoraan MPK:n kouluttajakoulutukseen, kertoo Kauranne.

Ajatuksena oli, että kun poikkeusajat vaativat poikkeuksellisia opetustapoja, niin ne opetetaan myös uusille kouluttajille. Aiemminhan kouluttajaksi pääsi toimimalla ensin rastikouluttajan apulaisena, sitten siirtyi itse rasti-kouluttajaksi kokeneemman kouluttajan backupatessa ja niin edelleen.

Koulutus päätettiin toteuttaa sekä etä- että lähijaksona. Etä-jakso oli siksikin pakollinen, että viranomaismääräykset eivät sallineet lähiopetusta vielä tuona aikana. Kurssilaisille lähetettiin mittava paketti materiaalia sähköpostilla ennakko-opiskeltavaksi, MPK:n uunituore Kouluttajan opas (maaliskuu 2021), PV:n kouluttajaopas vuodelta 2007, ja sen lisäksi tiivistetyt ohjeet sekä



Loukkaantuneen kohtaaminen ja ensiapu kuuluvat lukiolaisten turvakurssin ohjelmaan.

Zoom-videokonferenssin eri toiminnoista ja Power Point –esitysgrafiikan laatimisesta. Tämän lisäksi kukin kurssilainen sai henkilökohtaiseksi tehtäväkseen laatia varttitunnin etäkoulutusaiheen, jonka esittäisi etäjaksoviikonloppuna muille kurssilaisille Zoomin välityksellä ja Power Point –grafiikalla. Kurssin nopeaksi yhteydenpitovälineeksi Kauranne valitsi Whattsup-softan.

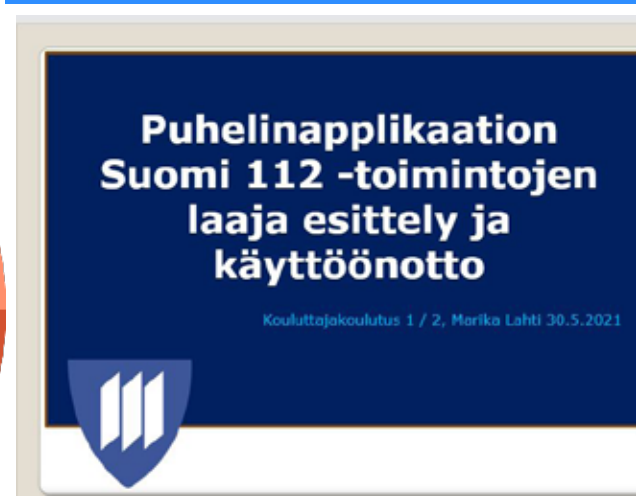
Rankka etäviikonloppu

Kurssille piti osallistuman kaikkiaan 20 henkilöä, mutta osa joutui jäämään pois työ- ja henkilökohtaisista syistä, usea jopa ensimmäisen kurssipäivän aamuna. Tämä aiheutti

viime hetken aikataulumuutoksia ja säätöjä sekä lauantaille että sunnuntaille, mutta ohjelma saatiin täyteen eikä loppoaikaa jäänyt. Lyhyen kurssiesittelyn jälkeen kurssilaiset alkoivat kouluttaa toisiaan sovitulla menetelmillä ja välineillä.

Zoom-käyttäytyminen onnistui melkein kaikilta hyvin, samoin Power Point –esitykset melko hyvin. Muutaman kurssilaisen suorituksista tosin näkyi, että enakkoharjoittelu oli jäänyt puolitiehen, Kauranne muistelee.

Erinomaisia esityksiä oli paljon. Loppupalautteessa kävi ilmi, ettei osa kurssilaisista ollut tutustunut enakkotehtävien teoriaosuuteen MPK:n koulutuksen



Etäkoulutusviikonloppuna käytettiin digitaalisen tekniikkaa; zoomia, whatsappia ja powerpointia.

Helteinen kenttäkoulutusviikonloppu

Etäviikonloppu päättyi kurssilaiset suorittivat teoria-kokeen koulutuksen yleisistä perusteista etänä ja palauttivat sen kurssinjohtajalle. Kokonaisuuteen kuului myös koulutuskortin laatiminen kenttäkoulutusviikonloppu varustusta puolen tunnin rasti-koulutusaiheesta.

Etäkoulutusviikonloppu jäl-



Viuhkapanoksen kokoaminen ja suuntaaminen sujui näppärästi.

arvoista tai käytännöistä lainkaan, sillä muutama henkilö haikaili koulutuksen teoreettisen viitepohjan perään. Mielestäni käytettävissä olevaa aikaa ei ollut järkevää käyttää puuduttaviin teoriapohjaisiin luentoihin koulutuksen yleisistä käytännöistä ja siksi teoreettinen osuus annettiin enakkotehtävissä.

Henkilökohtaiset rastiaiheet oli valmisteltu hyvin, jopa erinomaisesti. Aiheet oli haettu lähinnä Varttu-(Varautuminen ja Tukitoiminta)-maailmasta ja tulevan syksyn mahdollista lukion turvakurssien rastikoulutussäilytöjä ajatellen. Paljolti pe-

rehdyttiin arjen turvallisuuden erilaisiin teemoihin, joita Uudenmaan lukiolaisille tulleen syksyn turvaviikonloppuna opettamaan.

Etäkoulutusta valvoivat ja palautetta antoivat kurssinjohtaja Kauranteen lisäksi yli (res) Martin Glantz, pitkän linjan reserviläiskouluttaja hänkin.

Näin jälleenpäin ajatellen kahden pitkän päivän viettäminen zoom-yhteydellä tietokoneen ääressä oli ehkä liian rankka kokemus. Hyvin kurssilaiset jakoivat ja suorittivat, mutta ehkä etäkoulutusjaksoa tullaan hiukan muuttamaan tulevaisuudessa, Glantz tuumi.

keen kenttäkoulutusosioon selvisi 15 kurssilaista. Kenttäkoulutusjakso järjestettiin viikkoa ennen juhannusta Hyrylässä vanhalla Taistelukoulun alueella, jonne saapuivat kurssilaiset sekä kouluttajakaartiin lisätty vääp (res) Ville Pusa.

Todella ankarista keliolosuhteista huolimatta rastikoulutuksessa oli selkeää innostusta, osin jopa intohimoa havaittavissa, kurssinjohtaja arvioi.

Kuten etäkoulutusviikonloppunakin, kurssilaiset esiintyivät kukin vuorollaan puolen tunnin ajan ja sen jäl-



A collection of tools and equipment, including a blue plastic crate filled with metal rods, a grey plastic crate with a white object, and a wooden crate, all on a metal surface.

Tarkka-ampumisen tärkein valtti onkin maltti

”Hyvän tarkka-ampujan edellytykset todettiin vastaaviksi kuin venäläisilläkin. Kaksi vastakkaista luonteenlaatua samassa persoonassa: Äärimäinen kärsivällisyys, rauhallisuus ja sitkeys yhdessä nopean ja oikean tilanteen arvioinnin kanssa, ilman esimiehen ohjausta.”(1)

Kirkkonummen Upinniemen järjestettiin viikkoa ennen juhannusta paikallisten reserviläisyhdistysten (Kirkkonummen Reserviupseeriyhdistys ry ja Kirkkonummen seudun reserviläiset ry) ja Porkkalan Ampujat ry:n tarkka-ampujaharrastajien keskinäinen PRS-ampumakilpailu (Precision Rifle Series eli vapaasti suomennettuna toiminnallinen tarkkuuskiväärimunta).

Kilpailua seuranneena ja lajia täysin tuntematta, kilpailu herätti mielenkiintoa sen selvästi eroavana lajimuotona SRA- ja reserviläisampumamuuodoista. Laji ei ole pelkästään ampumataidoista kiinni vaan sen hallitseminen edellyttää myös matemaattisia ja kohteen suuntaamiseen liittyviä taitoja. Sotilastarkka-ampumiseen liittyvät myös naamiointi ja eteneminen toimintaympäristön sekä toiminnan kohteen edellyttämällä tavalla.

Kirkkonummella painopiste lajin harrastamisessa on toimintaa vetävän Pekka Kumpulaa mukaan nimenomaan PRS-muotoisessa toiminnassa, jolloin tavoitteena on sosiaalisesti yhteisesti harrastaa ja yhteisesti kehittyä sekä kehittää lajia Suomessa.

Kilpailun tavoitteena oli mitata tarkka-ampujien taitoa PRS-hengessä, missä ammutaan annettujen aikarajojen sisällä vaihtelevissa ampuma-asennoissa eri tukien päältä. Kilpailussa oli kaikkiaan kahdeksan erilaista rastia, joiden suoritusmatkat vaihtelivat 120 ja 320 metrin välillä. Lisäksi kilpailussa testattiin tarkka-ampujien osaamista ampumisen lisäksi mgrs-koordinaattien ottamisessa, piirukompassin käyttämisessä sekä kohteen koon arvioimisessa optiikan retikkelin (kiikaritähmäimen ristikko) avulla.

Kilpailun kolmen kärki:

1. Samuli Sipilä 38p
2. Aki Kulmala 33p
3. Pekka Kulmala 20p

Lajia harrastamattomalle tavalliselle satunnaiselle ampujalle, piirtyy mieleen kuva siitä miten tässäkin lajin harrastaminen eriytyy uudeksi asian tuntijuuksi ja intohimoksi. Siihen liittyvät tarve tietää lisää, oppia lajia ja sen luonnetta sekä tietenkin aina investoida entistä parempaan kalustoon. Tämä on tuttua meille kaikille syvästi harrastamiemme asioiden yhteydestä.

Toisaalta lajiin pääsee kiinni usein lainakalustolla tai pienemmälläkin investoinneilla, entä miten on tarkka-ampumisen harrastamisessa asian laita Pekka Kumpula? Kirkkonummella on pääasiassa lainakalustoa SRA-käyttöön, joten vaihtoehto ilman omaa investointia on esimerkiksi MPK:n tarkka-ampujakurssin suorittaminen.



SA-kuva nro 131407, kuvaaja sot.virk. P. Jänis. Kun vihollinen näyttäytyy, ottaa tarkka-ampuja hänet kiikarikiväärinsä tähtäimeen ja selvä tuli. Rukajärvi 1943.06.30



PRS-ammunnassa käytetään mm. erilaisia tukia. kuva Pekka Kumpula

Sotilastarkka-ampujat toimivat pareittain, joista toinen on ”spotteri” (tähtäjä) ja toinen ampuja. Tässä kilpailussa mitattiin siis molempien roolien taitoja. Kilpailun voittajaksi oli tuleva se, joka saisi eniten osumia. Miten PRS-hengessä toteutettavat kilpailut ohjaavat isojen kiväärien tuotantoa käytännössä, Pekka Kumpula? PRS

lajina tulee Pohjois-Amerikasta, jossa se on kasvanut paljon ja on nyt myös rantautunut Eurooppaan. PRS harrastus- ja kilpailulajina ohjaa joidenkin keskeisten tarkkuuskiväärimistajien tuotekehitystä. Tarkka-ampumisen historiaa lyhyesti tarkka-ampumisen historiasta: Vaikka suomalaistenkin tarkkuusampujapataljoonien historia ulottuu aina

1800-luvulle, niin varsinaisesti niillä ei ollut tekemistä tarkka-ampumisen kanssa. Kyse oli enemmänkin aseteknologian kehittämisestä musketista rihlapiippuiseksi kivääriksi, mikä johti ampumisen olevan entistä tarkempaa ja siten uudella teknologialla varustettuja joukko-osastoja kutsuttiin erotukseksi edellä mainitun mukaisesti. Aseteknologian



Kilpailun johtajana toiminut Pekka Kumpula kävi lävitse kilpailun turvaohjeet ennen aloitusta. kuva Juha-Matti Koskinen

kehittyminen entisestään johti taas osaltaan käytännössä joukko-osastojen taktisiin muutoksiin sodankäynnissä, minkä seuraamuksina joukot entisestään pyrkivät rakentamaan suojattuja asemia. Lisätietoja tarkka-ampumisesta reserviläisharrastuksena saa mm. eri yhdistysten kotisivuilta sekä reserviläisurheiluliiton sivuilta www.resul.fi ja PRS:sta lajina mm.www.englishrifle.com/.

Ensimmäisessä maailmansodassa saksalaiset kehittivät kiikaritähänmillisen kiväärin (German Mauser Gewhr 98) joukoilleen (2). Sen lisäksi he systemaattisesti kehittivät tarkka-ampujan koulutusohjelman joukko-osastoilleen. Suomalaisiin sodanajan määrävahvuuskirjoihin on sijoitettu ensimmäisen kerran tarkka-ampujia vasta lokakuussa 1942 (1). Suomalainen tarkka-ampujakoulutus perustuu Simo Häyhää unohtamatta kuitenkin neuvostoliittolaiseen koulutusohjelmaan, josta Suomen puolustusvoimat kehittivät vastaavanlaisen ensimmäisen valtakunnallisen koulutuksen vuonna 1943. Siten talvisodan legendaarinen Simo Häyhä ja hänen kumppaninsa saavuttivat ansionsa

enemmänkin omilla avuillaan kuin systemaattisella koulutuksella sekä riittävällä oikeanlaisella varustuksella.

TEKSTI:
JUHA-MATTI KOSKINEN

Lähteet:

- (1): Jyrki Tulppala: Suomalainen tarkka-ampujien toiminta sodassa 1942-1944
- (2): <https://www.armedforcesmuseum.com/world-war-i-snipers-and-their-rifles/>



Mauno Koivisto tunnetaan Mannerheim-ristin ritari luutnantti Lauri Törnin jääkärikomppanian pikakiväärinmiehenä. Aseena oli kaatuneen vihollisen Degtjarev eli Emma, joka nykyään on Sotamuseossa, mutta hän hallitsi myös kuvan Suomi konepistoolin käyttöä. SA-kuva

Sain Mauno Tenhovirralta kutsun tulla lohisopalle Nurmijärvelle. Hän halusi kokemuksistaan lisää kertoa jälkipolville. Otin kutsun mielihyvin vastaan.

Mauno Tenhovirta on syntynyt Vihdissä 12.5.1922 ja asuu Nurmijärvellä. Hän on tehnyt mittavan uran työelämässä Rajamäen tehtailla, viimeksi henkilöstöpalvelun päällikkönä. Hän on ollut yhteiskunnallinen vaikuttaja monissa kunnan luottamustehtävissä. Kunnioitettava elämäntyö kansakoulupohjalta.

Manun sotilaspassin lukee: Astunut vakinaiseen palvelukseen 28.9.1941 Jv.KK 1 ja määrätty 4. Komppaniaan. Tämä oli konekiväärikomppania ja sijaitsi Hyrylässä Hämeentien varrella myöhemmin sotilaskotina tunnetussa rakennuksessa.

Ampumaradalla hän harjaantui hyväksi ampujaksi ja palkittiin myös suunnistajana. Molempia taitoja tarvittiin myöhemmin sodassa taistelulähetin ja tarkka-ampujan tehtävissä.

Sodassa kovimmat taistelut Manu kohtasi Krivillä talvella

vuonna 1942 ja sitten Maaselän kannaksella kesällä 1943 tarkka-ampujana. Hänellä oli kiikarivivääri ja kymmeniä vihollisia tuli torjuttua. Taistelijapari kaatui vierestä ja Manu haavoittui sääreen ja joutui sotasairaalaan Tampereelle. Vuonna 1944 taistelulähetin ankarimmat taistelut olivat perääntymisvaiheessa Ilomantsiin ja siellä mottitaitelut. Syyskuun 4.päivänä tuli aselepo ja korpraali Mauno Tenhovirta ylennettiin alikersantiksi ja määrättiin konekivääriryhmän johtajaksi. Samalla myönnettiin ensimmäisen luokan vapauden mitali (VM 1) ja 10 vuorokautta kuntoisuuslomaa.

”Juhlatunnelma on korkealla, sillä olen vuonna 1941 kesällä käynyt täällä Hyrylässä armeijan koulun. Siellä minut opetettiin sotilaaksi ja menestyin rintamalla hyvin”: Tenhovirta sanoi paikallislehden haastattelussa.

Mauno Koivisto on Hyrylän varuskunnan tunnetuin koulutettu. Presidentti on kertonut kirjassaan Koulussa ja sodassa: ”Tulin Hyrylään Jalkaväen koulutuskeskukseen 27. helmikuuta 1942. Jalkaväen koulutuskeskus sijaitsi Hy-

rylän kylässä lähellä Keravaa. Kasarmialue oli teitten risteyksessä, tiet menivät kasarmialueen lävitse. Saavuimme koulutuskeskukseen jonkin verran myöhemmin kuin kutsuntaeräni, mistä johtuen minua ei komennettu aliupseerikouluun, mikä mahdollisesti muuten olisi tapahtunut.

Koulutuskeskuksessa tuli eteen uusia asioita ja aseita, joitten rakenteeseen ja toimintaan en ollut tutustunut. Omas mielestäni opin kaiken nopeasti, ja senkin takia koulutus alkoi pian tuntua pitkästyttävältä. Kun varuskunta oli asutuksessa ja ympäröivät maat pääasiassa yksityisessä omistuksessa, se asetti rajoituksia harjoittelulle. Niinpä oli hyvin vähän sellaisia paikkoja, joissa voitiin tehdä kaivautumisharjoituksia. Suunnistaa voi yksityistenkin mailla, ja siihen minä kovasti miellyin.” Mauno Koivisto koki talvisodan vapaaehtoisena ilmasuojelumiehenä Turussa. Hän kuului Kaarinan vapaapalokunnan kenttäsammutusjoukkoihin jatkosodassa rintamalla. Hän astui alokkaana palvelukseen Hyrylään ja kantakortissa lukee myös Ilmasuojelukomppania (ISK) 977, joka kuului ilmatorjuntaan. Voidaan siis

sanoa, että Manu on myös kuuluisin varuskunnassa palvelutut ilmatorjuntamies. ”Koulutusjaksoni päättyi heinäkuussa 1942. Lähdimme Hyrylästä 27. heinäkuuta marssien Korsoon, missä rintamalle vievä juna odotti. Kun komennettiin laulua, lähti harkitun valppaasti liikkeelle ”Käy marssi rintamalle ja laulu raikas soi”.

Törnin jääkärikomppaniasta tuli divisioonan komentajan ”operatiivinen nyrkki”, jonka miehistöltä edellytettiin hyvää fyysistä kuntoa, valioluokan sotilastaitoja ja henkistä kestävyttä. Jääkärikomppaniaa käytettiin heinä-elokuussa 1944 vastaiskuihin sellaisissa paikoissa, joissa rintama oli murtunut, eli käytännössä jääkärit joutuivat taistelemaan ilman divisioonan tukea. Törnin jääkäreitä kiidätettiin kuorma-autoilla paikasta toiseen usein kohtaamistaisteluihin etenevän vihollisen kanssa. Kun osasto lähti 1944 viimeiseen vastaiskuunsa, miehiä oli jäljellä enää 55. Heistä yksi oli Mauno Koivisto.

Sotiemme veteraaneja voidaan kiittää, ilman heitä ei isänmaamme olisi säilynyt itsenäisenä. On hienoa, että Tuusulan



Sotaveteraani Mauno Tenhovirta odotti hyväntuulisena kutsuvieraana Hyrylän varuskunnan muistomerkin paljastamista 22.7. Varuskunnanaukiolla Tuusulan syntymäpäivänä. Taustalla juhlaan saapuvat puolustusministeri Antti Kaikkonen ja Puolustusvoimain komentaja, kenraali Timo Kivinen, molemmat asuvat nykyään Tuusulassa. Kuva Sauvo Jylhä

Manut Hyrylän varuskunnassa alokkaina ja sodassa taistelijoina

Jalkaväen Koulutuskeskus 1 sijaitsi Hyrylässä

Armeijan tarvitsema henkilötäydennys koottiin Kotijoukkojen komentajan alaisiin koulutuskeskuksiin. Tuusulassa hyvin tunnettu ”Miekka” eli kenraaliluutnantti Lauri Malmberg komensi kotijoukkoja sotien ajan. Suurin ja tärkein koulutuskeskus oli Jalkaväen koulutuskeskus 1 Hyrylässä, jossa koulutettiin 15.000 ryhmäjohtajaa ja miehistön jäsentä kenttäarmeijaan. Alokkaista oli koulutettava kahden kuukauden alokasajan jälkeen kahdeksassa viikossa kenttäarmeijan täydennykseen kelpaavia sotilaita.

HEIKKI SIMOLA

Maanpuolustusjärjestöjen lausunto Poliisihallituksen luonnoksesta aselupakäytäntöjä linjaavaksi ohjeksi

Lausunnon on allekirjoittanut Reserviläisurheiluliitto ry:n lisäksi sen jäsenjärjestöt Suomen Reserviupseeriliitto ry., Reserviläisliitto ry. sekä Maanpuolustuskiltojen liitto ry. Näissä liitoissa on yhteensä yli 75.000 jäsentä ja monipuolinen ampumatoiminta on liittojen keskeinen toimintamuoto. Ampuma-aselaissa on säännökset aseluvan myöntö- ja peruutusperusteista. On selvää, että viranomaisten sisäisellä ohjeistuksella ei voida näitä perusteita kiristää tai laajentaa (Perustuslain 80 §). Lupakäytäntöjen yhtenäistämisen viranomaisohjeella saa tarkoittaa ainoastaan toimivien ja hyväksi koettujen käytäntöjen käyttöönottoa koko maassa. Tähän tavoitteeseen ei valitettavasti päästä nyt komentoitavana olevan ohjeen avulla.

Aselupakäytäntöjä linjaavan ohjeen luonnos on kokonaisuudessaan laaja dokumentti, joten lausunrossamme otamme kantaa vain osaan, harrastajien ampumatoiminnan kannalta keskeisiin kohtiin.

Yksityiskohtaisia kommentteja

Käyttötarkoitukset ja käyttötarkoituksen osoittaminen Periaate, että lajinmukainen ampumaurheilun harrastaminen edellyttää tosiasiallisia mahdollisuuksia harrastaa lajia, on hyväksyttävä. Harvan ampumarataverkoston ja eri ampumalajien vaativien erityisominaisuuksien takia ei ole mahdollista eikä perusteltua, että harrastamisen tulisi tapahtua lupaa hakevan henkilön asuinpaikan lähellä olevilla ampumaradoilla. Tämä asia vertautuu siihen, että monet metsästäjät ovat jäseninä ja harrastavat metsästystä varsin kaukana omalta kotipaikkakunnalta olevissa metsästysseuroissa.

Ampumalajin sitominen siihen, että siitä on olemassa suomenkieliset säännöt ei ole perusteltua. Sääntöjen on löydettävä kirjallisena lajista vastaavan järjestön toimesta, mutta ne voivat olla suomen kielen lisäksi esimerkiksi ruotsiksi tai englanniksi.

Henkilön soveltuvuus, luvan myöntäminen

Henkilön soveltuvuutta arvioitaessa huomioon otettavat asiat, mm. aikaisempi käyttäytymien ja terveydentila ovat perusteltuja, mutta yksittäisten hallinto-oikeuksien päätösten kopiointi luonnokseen on virheellistä ja harhaanjohtavaa. Viimeistään hallintolainkäyttölain 808/2019 tultua voimaan on hallintolainkäytössä omaksuttu periaate siitä, että KHO on myös muodollisesti ennakkopäätöstuomioistuin (ks. erit. hallintolainkäyttölain 12. luvun 111 §.). Valitut tapaukset eivät myöskään opasta harkitsemaan lupaharkinnassa



Asemerkki- tai mallikohtaiset luettelot ovat ohjeistuksen kannalta täysin väärä lähestymistapa. Sellaisten ajan tasalla pitäminen on käytännössä mahdotonta ja siten ne rajoittavat liiallisesti luvanhakijan valinnan mahdollisuuksia.



Henkilön aikaisemman käyttäytymisellä pitää olla merkittävä vaikutus henkilön soveltuvuutta arvioitaessa aselupakäsittelyssä.



Periaate, että lajinmukainen ampumaurheilun harrastaminen edellyttää tosiasiallisia mahdollisuuksia harrastaa lajia, on hyväksyttävä.

puolesta ja vastaan vaikuttavien perusteiden välillä, koska mukaan on valittu vain harrastajan kannalta kielteisiä esimerkkejä.

Henkilön soveltuvuus, estevaikutukset

Henkilön aikaisemman käyttäytymisellä pitää olla merkittävä vaikutus henkilön

soveltuvuutta arvioitaessa aselupakäsittelyssä. Luonnoksen taulukkomuotoiset toimintaohjeet rikostyyppikohtaisesti ovat ristiriidassa tuoreen KHO:n päätöksen 2021:116

kanssa. Siinä todetaan, että poliisiviranomaisella ei ole automaattisesti oikeutta peruuttaa aselupaa henkilöltä, joka on tuomittu rikoksesta sakko- tai vankeusrangaistukseen, vaan sen sijaan velvollisuus harkita tapauskohtaisesti luvan haltijan vaarallisuus hänen osoittamansa käytöksen perusteella. KHO:n päätöksestä ilmenee myös, että jos laissa tai direktiivissä ei ole suoraan mainittu rikostyyppiä luvan peruuttamisen perusteena, ei peruuttamisesta voi olla yleistä ohjetta tai käytäntöä, vaan peruuttamiset on käsiteltävä tapauskohtaisesti.

Aseen soveltuminen hyväksyttävään käyttötarkoitukseen, ampumaurheilu

Lajikuvausten sisällyttäminen osaksi viranomaisohjeistusta ei ole toimiva ratkaisu, koska useiden kehittyvien ampumaurheilulajien kohdalla lajipäivityksiä tapahtuu usein. Viranomaisohjeiden päivitys jokaisen muuttuneen lajipäivityksen jälkeen on kankea ja aikaa vievä prosessi. Uhkana on tilanne, jossa viranomaisen sisäinen ohje on ristiriidassa ampumaurheilun sääntöjen ja vakiintuneiden käytäntöjen kanssa. Toimiva ratkaisu on toimintatapa, missä lajiesittelyt ovat lajiliiton vastuulla verkossa saatavilla.

Edellyttämme, että mikäli lupaharkinnassa halutaan ohjata käyttämään ammuntaalajeista muitakin kuvauksia kuin lajisääntöjä, tulee näiden kuvausten olla lajeista vastaavien järjestöjen hallinnoimia.

Asemerkki- tai mallikohtaiset luettelot ovat ohjeistuksen kannalta täysin väärä lähestymistapa. Sellaisten ajan tasalla pitäminen on käytännössä mahdotonta ja siten ne rajoittavat liiallisesti luvanhakijan valinnan mahdollisuuksia. Ohjeiden ja suositusten tulee perustua yksinomaan yleispäteviin tekniisiin ominaisuuksiin suosimatta yksittäisiä valmistajia. Valmistajakohtainen suosiminen lienee myös vapaita markkinoita koskevien säännösten vastaista.

Asetyyppit ja kaliiperit urheilumunnaan -listauksessa on myös virheellisiä tietoja ja epätarkkuuksia. Esimerkiksi Reserviläisammunnan RA3 ja RA4 -lajeissa aseina ovat pistoolit. Juuri tämäntyyppisten virheiden mahdollisuus ja korjaamisen hitaus on vahva peruste jättää lajikohtaiset yksityiskohdat pois ohjeesta

Lopuksi

Edellä mainittuihin lukuisiin huomioihin viitaten allekirjoittaneet maanpuolustusjärjestöt esittävät, että luonnos palautetaan uudelleen valmisteltavaksi ja että valmistelussa huomioidaan ampumatoimintaa harrastavien järjestöjen ja

muiden ampumatoiminnassa mukana olevien tahojen näkemykset.

Nyt lausuttavana oleva luonnos käsittelee yksittäisen henkilön aselupakäytäntöjen yhtenäistämistä. Reserviläisjärjestöjen ampumatoiminnassa merkittävä rooli on myös yhteisöluvilla luvitetuilla aseilla ja yhdistysten ampuma-asevastaavilla. Näiden lupien myöntökäytännöissä on isoja eroja eri puolilla maata. Mikäli erot johtuvat lain tai asetusten epäselvyydestä, tulisi Poliisihallituksen olla aktiivinen niiden korjaamiseksi. Virheelliset tulkinnat taas tulisi korjata sisäisin toimin koulutuksella, ettei tarpeettomasti kuormiteta hallinto-oikeuksia valituskesittelyin. Tähän työhön alla olevat järjestöt mielellään antavat oman asiantuntemuksensa.

Helsingissä, 31.8.2021
Reserviläisurheiluliitto ry
Suomen Reserviupseeriliitto ry
Reserviläisliitto ry Maanpuolustuskiltojen liitto ry

Afganistan – opetuksia vapaaehtoiseen maanpuolustukseen Suomessa

Afganistanin hallinnon romahtaminen länsijoukkojen vetäytyessä ja Talebanin uudelleen nousu valtaan on viimeviikkojen ykkösuutinen ja syystä.

Analyyssejä syistä, seurauksista ja tulevista toimenpiteistä on jo nähty mutta tilanteen ollessa vielä kesken, lieene turvallisista odottaa ennen kuin mitään ”lopullista analyysia”. Tästä tullaan puhumaan pitkään ja Afganistanin tapahtumat ovat aiheina graduille, väitöskirjoille, tutkielmille ja artikkeleille tulevien vuosien aikana.

Blogikirjoitukseen nappaan muutaman seikan, jotka kriisi on nostanut omassa mielessäni pintaan. Mitä voimme oppia niistä itse ja olisiko meidän päättäjillämme syytä oppia myös, kun puhutaan vapaaehtoisen maanpuolustuksen tärkeydestä?

Hallituksen joukoilla oli kaluston ja mieslukumääräinen ylivoima Talebaniin nähden. Joukkojen koulutuksen laadusta en ole nähnyt suoraa vertailua mutta yleistäen kai voidaan todeta, että Talebanin joukkojen osaaminen perustui kentällä saatuihin kokemuksiin, hallituksen joukoilla suuremmissa osassa oli länsivaltojen antama koulutus. Toki kenttäkokemusta löytyi tältäkin puolelta.

Julkisuudessa on tuotu erityisesti esiin maanpuolustustahdon merkitys. Afganistanin hallinnolla ja joukoilla sitä ei ollut. Tämä on mielestäni yksi tärkeimmistä (ei toki ainoa) selittävä tekijä hallinnon ja armeijan totaaliseen romahtamiselle. Se on elävä esimerkki ja muistutus meille kaikille vapaaehtoisen maanpuolustuksen parissa työtä tekeville sen tärkeydestä. Vapaaehtoisen maanpuolustustyön kaksi merkittävintä osa-aluetta ovat nimenomaan koulutus ja maanpuolustushengen ylläpito. Kerhojen toiminta rakentuu hyvin pitkälle näiden kahden toimintamuodon ympärille. Tapoja toteuttaa sitä on lukuisia.

Puitteet toiminnalle, etenkin koulutuksen osalta (MPK), tulevat poliittisilta päättäjiltä. Lainsäädäntö, resurssit, miten päättäjät puhuvat ja suhtautuvat vapaaehtoisen maanpuolustuksen toimijoihin ovat eräitä arvostuksemme mittareita, eivät juhlapuheiden korulauseet. Valitettavan usein korulauseita jaetaan ylitsevuotavasti, noita muita kitsaaminen. Toivottavasti Afganistanin tapahtumat saavat meihin nuivasti suhtautuvien silmät aukeamaan. Me todella teemme tätä vapaaehtoistyötä kokonaisturvallisuuden puolesta!

Puolustusvoimain suorittama evakuointiprojekti on tätä



Afganistanissa huonosti motivoitunut armeija ja heikko hallinto mahdollistivat vallan pikaisen siirtymisen taleban-sisseille

RUL:n 90 juhluvuoden tunnuslause on: Johtajuutta kaikissa oloissa. Sen rinnalle nostaisin tahdon ja taidon. Ilman niitä emme kykene tuota johtajuutta suorittamaan onnistuneesti. Se lieene jokaiselle selvää viimeistään Afganistanin tapahtumien jälkeen.

JYRI VILAMO

Jyri Vilamo on reservin majuri ja RUL:n liittovaltuuston varapuheenjohtaja.



Suomalaisten vahva maanpuolustustahto, laadukas varusmieskoulutus ja laajasti harrastettu vapaaehtoinen maanpuolustustoiminta ja -koulutus estävät sen, että hallinto romahtaisi Afganistanin lailla.

kirjoitettaessa juuri päättynyt. Joukkomme ovat suorittaneet heille annettun tehtävän menestyksekkäästi vaativissa olosuhteissa. Päättäjät (poliitikot ja virkamiehet), kykenivät tiukan paikan tullen tekemään ratkaisevat päätökset hyvällä ripeydellä. Tapaus on kuitenkin tuonut esiin tarpeita lainsäädännössä, jotta kriisitilanteissa operatiivinen toimenpano voidaan toteuttaa entistä jouhevemmin.

Tiedämme, että myös laissa

vapaaehtoisesta maanpuolustuksessa on puutteensa. Nämä puutteet vaikuttavat nimenomaan siihen koulutukseen, jota voimme antaa syvän rauhanoloissa, kun asiat ovat vielä hyvin. ”Hinta” puutteista maksetaan kuitenkin kriisitilanteissa. Siksi olisi tärkeää, että päättäjiltämme löytyisi riittävää kaukokatseisuutta lainsäädännön kuntoon laittamisessa. Maanpuolustusjärjestöjen tehtävänä on tuoda nämä korjausta edellyttävät kohdat esille.

TURP

TIETÄJÄ

Turpotietäjä-kilpailu käydään lokakuussa

Valtakunnallinen Turpotietäjä-tietokilpailu käydään lukioissa eri puolilla Suomea perjantaina 8.10.2021 klo 9–11. Reserviläisliitto ja Suomen Reserviupseeriliitto toteuttavat kilpailun yhdessä Historian ja yhteiskuntaopin opettajien liitto HYOL ry:n ja Kadettikunnan kanssa. Alkukilpailun parhaimmat Turpotietäjät kutsutaan valtakunnalliseen finaaliin Helsinkiin talvisodan alkamisen muistopäivänä 30.11.2021. Kilpailun tavoitteena on lisätä lukiolaisten tietämystä liittyen turvallisuuspolitiikkaan ja puolustusjärjestelmään sekä jatkuvasti muuttuvaan turvallisuusympäristöön. Lisäksi tavoitteena on lisätä ymmärrystä liittyen sisäisen turvallisuuden ja yleisen varautumisen järjestylihin Suomessa.

Historian ensimmäiseen valtakunnalliseen Turpotietäjä-kilpailuun osallistui viime vuonna 45 lukiota ja noin 350 opiskelijaa. Kilpailun voitti Max TalviOja Helsingin Suomalaisesta Yhteiskoulusta, toiseksi tuli Otto Kanninen Jyväskylän normaalikoulun lukiosta ja kolmanneksi Mikael Salminen Naantalilukioista. Voittajakolmikko sai palkinnoksi 1000, 500 ja 250 euron stipendit.

Tämän syksyn kilpailun valmistelut ovat parhaillaan käynnissä. Tavoitteena on, että jokaisessa reserviläispiirissä on oma maakunnallinen kilpailuorganisaationsa, jonka vetäjänä toimii maakunnan Turpopäällikkö. Kilpailuorganisaatiot mm. luovat kokeen Abitti-järjestelmään valtakunnallisen raadin lähettämien ohjeiden mukaan, lähettävät lukioden yhteyshenkilöille koetiedoston ja arvostelevat kokeesta käsitteiden määrittely- ja esseetehtävät. Abitti-koealusta arvioi automaattisesti monivaihtotehtävät. Maakunnan parhaimmat koesuoritukset lähetetään valtakunnalliselle raadille, joka käy uudelleen läpi koevastaukset ja kutsuu maan parhaimmat Turpotietäjät korkeatasoiseen finaaliin. Turpopäälliköille ja kilpailuorganisaatioille järjestetään koulutustilaisuus 25. syyskuuta klo 10–12 Teamsissa, jossa perehdytään Abitti-koealustaan sekä käydään läpi alkukilpailun valmisteluiden tilannetta. Koulutustilaisuuteen voi ilmoittautua mukaan laittamalla sähköpostia osoitteeseen tiedotus@reservilaisliitto.fi.



WWW.ASEJAOSA.FI

Lohjan Ase ja Osa Ky
Vehka-Alhontie 33, 03100 Lohja
Puh. 019-335 135
Email. info@asejaosa.fi
Avoinna Ark. 10 - 17

Tuusulan pitkä perinne jatkuu Aijalassa

Syyskuun ensimmäisen päivän ilta antoi hienot puitteet tämän vuoden Aijalan hölkkälle. Hölkkä lienee vanhimpia säännöllisesti pidettyjä liikuntatapahtumia piirissämme, koska ensimmäinen merkintä ”saunalenkistä” Lustilaan löytyy jo joulukuulta 1970. Kyseessä oli siis 52. hölkkä, joka vuodesta 2017 siirrettiin Aijalaan. Arviolta 7 km:n reitti kulkee luontevasti Rusutjärven



Startissa Lahdenkauppi Ari, Linden Pekka, Havulinna Antti, Hyryläinen Isto ja Vanhamäki Kimmo.

ympäri vastapäivään sisältäen sekä kestopäällystettä, että soratietä.

Tälle vuodelle juoksijoita ilmoittautui viisi. Toki paikalla oli myös muuta väkeä. Ennen starttia kerholaiset kunnioittivat edesmenneen kunniaapuheenjohtajamme Harri Tiirikkalan muistoa hiljaisella hetkellä. Harri, jos joku arvosti suoraviivaista toimintaa, urheilua ja

ammuntaa. Juoksun päälle saunottiin, paistettiin makkarat ja rupateltiin kauniissa syyskuun illassa. Perinne jatkuu...

TEKSTI JA KUVA:

HARRI MAJAMÄKI



Suurkilpailut pidettiin Hyrylän raviradalla, myöhemmin rykmentin kentällä

Tuusulasta suuri ratsastuskeskus tykistöupseerien johdolla

Hyrylän varuskunnassa isännöineelle hevosvetoiselle Kenttätykistörykmentti 1:lle (KTR 1) oli ratsastus olennainen taito. Tämän vuoksi laji oli yksi koulutushaaroista. Tarkoituksena oli taata tykistön liikkuvuus.

Rykmentin ratsastusurheilun tukemiseksi vuonna 1931 perustama Tuusulan Ratsastajat (Tuur) järjestivät ensimmäiset suuret ratsastuskilpailunsa toukokuussa tasan 90 vuotta sitten. Kilpailut saivat niin suuren huomion, että lehdistö nimesi ne ”Tuusulan Derbyksi”. Tämä hieno nimitys johtui hyvin paljon siitä, että järjestelyt ja toteutus onnistuivat erinomaisesti.

Tuusulasta muodostui merkittävä ratsastuskeskus Helsingin, Lappeenrannan, Turun ja Viipurin joukkoon. Tuusulan Derbyn sanotaan ”luoneen pitkin kolmikymmenlukua kestäneen kilpailutradition”. Tuusula oli siten voimakkaasti mukana Suomen ratsastusurheilun nousussa.

Ensimmäiset varsinaiset suurkilpailut pidettiin Hyrylän raviradalla, myöhemmin rykmentin kentällä. Liehuivat liput ja sotilassoittokunta takasivat juhlavuuden. Arvo-

valtaisessa katsojajoukossa olivat muun muassa kenraalit Mannerheim, Nenonen, Österman, Oesch ja Heinrichs sekä lukuisia ministereitä ja sotilasiamiehiä.

Ohjelmassa oli lukuisia eri lajeja esteratsastuksesta metsästysratsastukseen. Oteltiin pa ratsujalkapallossakin, jossa Tuusula voitti Helsingin. Ohessa nähtiin KTR 1:n varusmiesten esittämiä ratsastusleikkejä, jotka humoristisella tavalla näyttivät ratsumiehen kehitystä ensimmäisestä päivästä aina palvelusajan lopulle asti. Näytös päättyi upeaan kasakkaratsastukseen. KTR 1 siirtyi vuonna 1934 Hämeenlinnaan ja toiminta Hyrylässä lakkasi. Tuur jatkoi ratsastusurheilua Poltinahon kasarmeilla uudella nimellä ”Hämeen Ratsastajat” (HämR), joka sai kantaakseen Tuusulan vankat ratsastusperinteet.

Uutuuskirja Tuusulan Derby 1930-luvun ratsastusurheilusta kertoo Tuusulan kilpailuista ja niiden merkityksestä ratsastusurheilullemme. Kirja korostaa tykistöupseerien laajakantaista merkitystä lajille ja kunnioittaa menneiden sukupolvien ratsastusurheilun hyväksi tekemää työtä. Kirja on myynnissä Ilmatorjuntamuseolla ja Hotelli Gustavelundissa.

TEKSTI: PEKKA KÄYHKÖ



Ennen motorisoinnin aikaa tykkejä liikuteltiin hevosvetoisilla valjakoilla ja asemaanajo oli näyttävää puuhaa.

Fribee-golfin SM-kisat

RESUL:n frisbeegolfin SM-kisat käytiin lauantaina 22.8.2021 Isonkyrön Ylipään hienolla radalla, joka seurailee hiihtokeskuksen lyhimmän eli 1,2 km latupohjan reittiä. Radan kaikki 18 väylää ovat Par 3:a. Maasto on mukavaa kallioista mäntymetsää, jossa on aikoinaan järjestetty mm. Nuorten Jukola. Sää oli koleaan syksyinen, puuskittainen tuuli toi oman jännityksensä heittoihin, mutta onneksi isommalta sateelta vältyttiin.

Osanottajia oli valitettavan vähän. Tietysti korona teki oman vaikutuksensa, ja lisäksi samaan aikaan oli Oulussa Suomen frisbeegolfin SM-kisat. Ylipään Nuorisoseura tarjosi kilpailijoille hyvät taukotilat sekä maittavan hernekeitellounaan. Pasi Kangasmäki ja Sami Nikula IDGC:sta eli Isonkyrön Disc Golf Clubista toimivat kisan teknisinä avustajina, opastajina ja tuomareina.

Kilpailussa pelattiin 2 x 18 väylää.



Tulokset: MPO

1. Joni Järvinen, Laihian Reserviläiset, 101
2. Jere Virtala, Toijalan Seudun Reserviläiset, 109
3. Jukka Peräkivi, Toijalan Seudun Reserviläiset, 112
4. Petteri Blomster, Ylistaron Reserviupseerikerho, 113

Viimeisellä väylällä pelattiin vielä CTP eli Closest To Pin (lähimmäksi koria), jonka voitti Jere Virtala, tulos 5,04 m.

50+

1. Tatu Nokelainen, Hyvinkään Reserviläiset, 110
2. Mika Ylönen, Siilinjärven Reserviupseerikerho, 119
3. Markku Valtari, Vaasan Reserviupseerikerho, 122

Reserviläisurheiluliitto

SMfrisbeegolf 50+: Sarjan 50 + kärkeä kolmikko, keskellä Hyvinkään Tatu Nokelainen (kuva ResUl)



ResUL:n
Perinneasekelpailu
Kivääri 300m 30ls

Tulostettu

Pvm	5.6.2021
Aika	

Arvo	Nimi	Sarja	Piiri	1srj	2 srj	Tulos	napa	muut osumat
Kapt	Juhola Kalervo	H70	UUS	124	128	252	2	4x10,11x9
Alik	Ukkonen Pentti	H70	UUS	128	117	245	2	2x10,11x9
Kers	Perttälä Matti	H70	UUS	112	116	228	1	3x10,9x9
Kers	Grönvall Esa	H70	E-HÄ	114	108	222	0	1x10,7x9
Sotmest	Salo Sakari	H70	EP	110	102	212	1	0x10,8x9
Ylik	Seppä Hannu	H70	KYM	88	111	199	1	1x10,5x9
Kers	Harju Tapio	H70	K-SU	92	105	197	1	0x10,5x9
Kers	Kuisma Tapani	H70	KYM	74	101	175	0	0x10,3x9
Kers	Ahlens Kai	H70	UUS	70	104	174	2	0x10,0x9
Jäsk	Huhtala Markku	H70	PJK	68	90	158	0	2x10,1x9
Kapt	Kivijärvi Rauno	H70	PIR	46	30	76	0	0x10,1x9

Perinneasekilpailuista mitalit Uudellemaalle

Hollolan SM- kisoissa Uudenmaan joukkueen menestys oli suurenmoinen. Sää oli aurinkoinen ja todella lämmin. H70 sarjassa Uusimaa kahmi melkein kaiken mihin osallistui. Kalervo Juhola voitti perinne kivääriin 300m, 150m kolmiasennon ja kenttäammunnan. 300m kisassa tuli vielä H70 sarjassa kolmoisvoitto, kun Pentti Ukkonen oli toinen ja Matti Perttilä kolmas. Sanomattakin selvää, että joukkueestaruus tuli myös. Samoin H70 150 m asento joukkueestaruus tuli Uudellemaalle joukkueella Juhola, Ahlers, Perttilä. Perinne pistoolin koulu joukkueestaruus myös joukkueella Juhola, Lotti, Perttilä.

H50 sarjassa 150m kolmiasennon pronssin saavutti Harri Jokivirta ja H60 sarjassa hopealle ylsi Matti Savolainen. 300m paras suoritus oli H60 Savolaisen 5. sija.



Uudenmaan joukkueen edustajia vasemmalta Matti Savolainen, Harri Jokivirta, Matti Perttilä ja kolmoismestari Kalervo Juhola.

Reserviupseeriliiton ajankohtaiskysely: Venäjä ja kyberuhat herättävät huolta

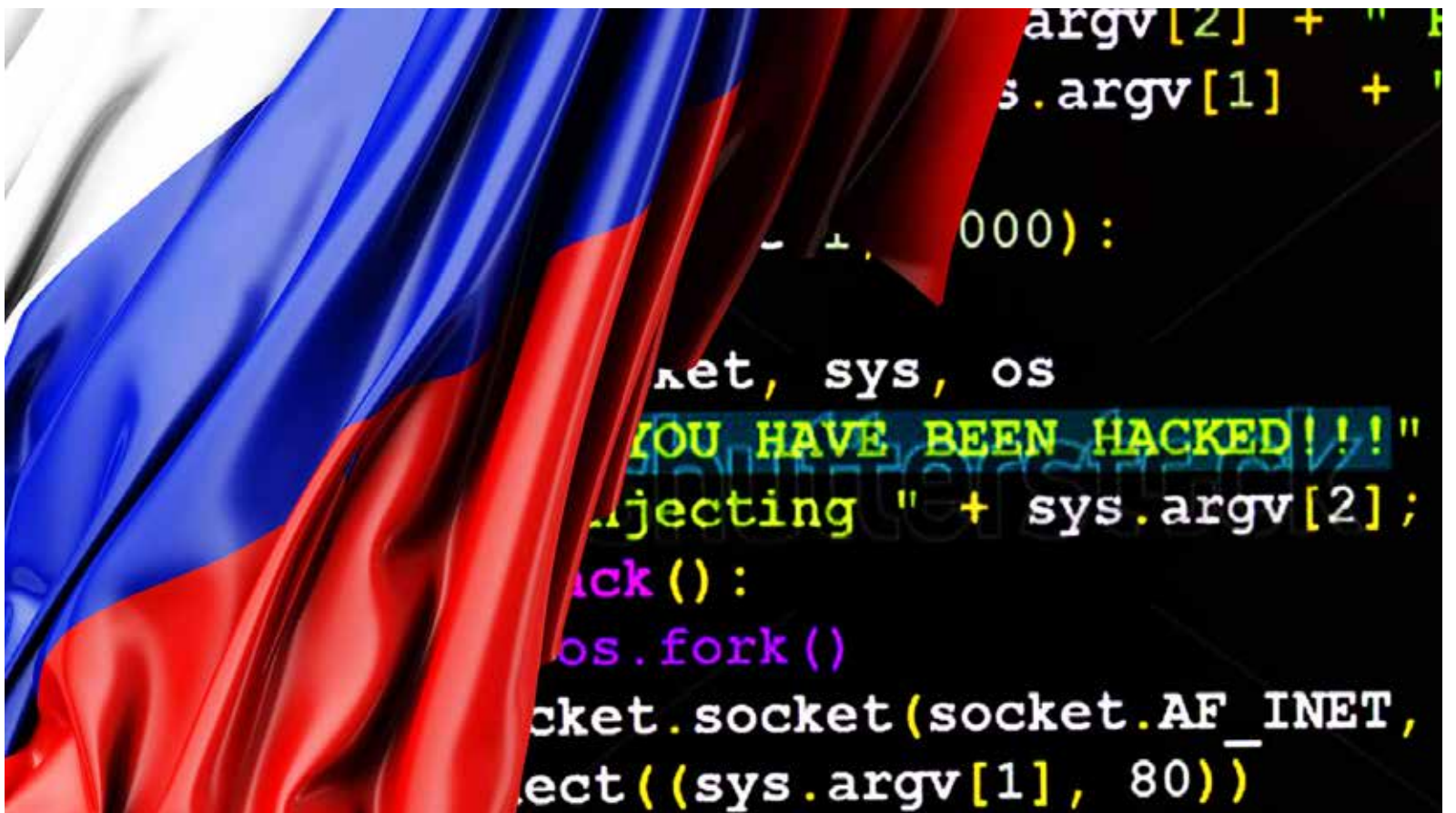
Suomen Reserviupseeriliiton jäsenilleen toteuttamassa ajankohtaiskyselyssä eniten huolta herättivät edellisvuosien tapaan Venäjä ja kyberuhat.

Kolmanneksi nousi ensimmäistä kertaa kysymyspatterissa ollut Valko-Venäjä. Kyselyssä selvitettiin jäsenistön käsityksiä mm. turvallisuuspoliittisista uhista sekä Suomen harjoittamasta sotilaallisesta yhteistyöstä.

Venäjän kehitys aiheutti paljon tai jonkin verran huolta 90,3 prosentissa vastaajista. Kyberuhkat tulivat toisena paljon tai jonkin verran huolta kokevien osuuden ollessa 86,6 prosenttia. Ensimmäistä kertaa kysymyspatteriin sisällytetty Valko-Venäjä nousi kolmanneksi 81,6 prosentilla. Tilanne Valko-Venäjällä alkoi kiristyä, kun elokuussa 2020 järjestetyt vilpilliset presidentinvaalit johtivat vieläkin jatkuvaan mielenosoitusten aaltoon. Vastauksena EU:n asettamiin pakotteisiin Valko-Venäjä alkoi avustaa siirtolaisia laittomissa rajanylityksissä Liettuaan ja Puolaan kesäkuun alussa.

Nato-jäsenyyden kannatus lisääntynyt

Lisäksi reserviupseerit arvi-



Venäjän ja kyberaseen uhat herättävät huolta reserviläisissä - etenkin, jos sattuvat tulemaan samasta suunnasta.

oivat sotilaallisen tilanteen kiristyvän lähitulevaisuudessa myös Suomen lähialueilla. Näin asian näki 53 % vastaajista, 42 %:n uskoessa tilanteen pysyvän ennallaan.

Samaan aikaan Suomen Nato-jäsenyyden kannatus on noussut voimakkaasti vuoden takaisesta kyselystä. Suomen Nato-jäsenyyden kannatus nousi 8,5 prosenttiyksikköä 52,8 prosenttiin. Nuorten (alle 36 v.) vastaajien keskuudessa

jäsenyyden kannatus nousi vielä voimakkaammin, 11,4 prosenttiyksikköä 43,8 prosenttiin.

Ruotsin turvallisuuspoliittiset päätökset vaikuttavat merkittävästi reserviupseerien Nato-kantoihin. Tilanteessa, jossa Ruotsi päättäisi liittyä Natoon, Suomen Nato-jäsenyyden kannatus nousee 18,6 prosenttiyksikköä 71,4 prosenttiin. Reserviupseerit suhtautuvat ylipäätään positiiv-

visesti turvallisuuspoliittiseen yhteistyöhön Ruotsin kanssa, sillä peräti 97 prosenttia vastaajista kertoo suhtautuvansa asiaan erittäin tai melko myönteisesti.

Tutkimus toteutettiin SurveyPal-kyselynä 7.6.–16.6. välisenä aikana ja vastauksia saatiin 3 194. Lisätietoja ajankohtaiskyselyn tuloksista saa toiminnanjohtaja Janne Kosonelta (janne.kosonen@rul.fi, 050 5810 819).

Tilaa omaksesi Salpalinja-rannekello

Jatkosota alkoi kahdeksankymmentä vuotta sitten kesällä 1941. Päämajan suunnitelmien ja aloitteen pohjalta alettiin rakentaa linnoituslinjaa, joka oli tarkoitettu pysäyttämään puna-armeijan Suomeen vyöryvä hyökkäys.

Talvisodan jälkeen aloitetun linnoitustyön lopputuloksena syntyi 1 200 kilometriä pitkä puolustuslinja. Sen rakentamiseen osallistui 35 000 miestä ja 2 000 lottaa. Tätä Suomen rajan tukirankaa ei koskaan kuitenkaan tarvittu, mutta varsinkin kesällä 1944 puna-armeijan

suurhyökkäyksen vyöryessä kohti länttä, tämä oli Suomen puolustajille tärkeä henkinen tukiranka.

Nyt muistoa kunnioittaen joensuulainen Pook Watches on suunnitellut yhdessä reserviläisjärjestöjen kanssa Pook Salpa -rannekellon. Kelloa myydään kolmena eri versiona, jotka mukailevat kaikki Suomen Salpalinjan tarinaa. Koko kellomallisto on sarjanumeroitu alkamaan sarjanumerosta 1940.1. Reserviläisliiton jäsenet saavat Pook Salpa -kellonsa kenttätaskuun pakattuna, jossa on velcro-kiinnityksellä Reserviläisliiton logo. Kaikille malleille myönnetään kahden vuoden valmistajan takuu.

Kello on ennakkotilattavissa Pook Watchesin verkkokaupasta hintaan 285 euroa (sis. alv). Kellot toimitetaan tilausjärjestyksessä noin neljä kuukautta sen jälkeen, kun 100 kappaletta tilausmäärä on täynnä. Kampanja käynnistyi kesäkuussa, ja kesän aikana kelloja on jo tilattu 100 kappaletta. Kellojen toimituskuluihin lisätään postituskulut tai vaihtoehtoisesti kello on kuluitta noudettavissa Joensuun workshopista.

Suomen Salpalinja on yhä tänäänkin Suomen suurin koskaan tehty rakennustyömaa. Se on uskomaton koko kansan maanpuolustustaidon voimannäyte ja tänä päivänä muistutus kaikki suomalaiset yhdistävästä maanpuo-

lustustahdosta. Se on myös perusta suomalaiselle reserviläistyölle. Siksi Pook Salpa -kellojen myyntituotosta suoritamme yhdessä Pook Watchesin ja Suomen Reserviupseeriliiton kanssa osan suomalaisten sotaveteraanijärjestöjen tukemiseen.



Uudenmaanpiirinmestaruus

Kenttäammunta 09.06.2021

Tulokset

Pulttilukko:

Y70				
Nimi	Yhdistys	yht.	Makuu	Pysty
Juhola Kalervo	Hyvinkää	123	79	44
Levonen Kari	Lohjan AU	92	81	11

Y60				
Nimi	Yhdistys	yht.	Makuu	Pysty
Savolainen Matti	Karkkila	149	86	63

Y50				
Nimi	Yhdistys	yht.	Makuu	Pysty
Forström Markus	Kirkkonummi	127	72	55

Y				
Nimi	Yhdistys	yht.	Makuu	Pysty
Hämäläinen Jyri	Mäntsälä	121	59	62

H				
Nimi	Yhdistys	yht.	Makuu	Pysty
Laari Atso	Karkkila	72	58	14
Juutinen Ari	Mäntsälä	66	53	13

Pienoiskivääri:

Y70				
Nimi	Yhdistys	yht.	Makuu	Pysty
Nieminen Markku	Tuusula	133	80	53
Jönni Johannes	Tuusula	65	47	18

H				
Nimi	Yhdistys	yht.	Makuu	Pysty
Niemi Jarkko	Mäntsälä	127	65	62
Leskinen Kalle	Nummi-Pusula	119	78	41
Kytölä Marko	Karkkila	102	77	25

Puoliautomaattikivääri:

Nimi	Yhdistys	yht.	Makuu	Pysty
Jaakkola Kari	Nurmijärvi	166	94	72
Siltala Mika	Kirkkonummi	165	95	70
Ellilä Lauri	Nurmijärvi	155	94	61
Kylmäniemi Mikko	Mäntsälä	147	94	53
Juhola Kalervo	Hyvinkää	146	91	55
Lammela Markku	Mäntsälä	132	83	49
Kytölä Marko	Karkkila	125	84	41
Sivonen Timo	Mäntsälä	122	71	51
Leskinen Kalle	Nummi-Pusula	120	85	35
Hemminki Jarkko	Hyvinkää	112	65	47
Savolainen Matti	Karkkila	94	28	66
Huuskonen Sami	Mäntsälä	87	65	22
Maasik Endel	Nurmijärvi	59	34	25

Joukkue:

Mäntsälä	406 pist.
Nurmijärvi	380 pist.
Karkkila	321 pist.

Helsingin Reserviupseeripiiri ry

Palvelukseen halutaan

JÄRJESTÖUPSEERI



Edellisen järjestöupseerin siirryttyä seuraavaan tehtävään etsimme Helsingin Reserviupseeripiirille uutta järjestöupseeria.

Järjestöupseerin tehtäviin kuuluu muun muassa

- piirin koulutus-, edustus-, ammunta- ja liikuntatapahtumien järjestelyt
- piirin perusyhdistysten toiminnan tukeminen ja kehittäminen
- piirin toimikuntien sihteerinä toimiminen
- piirin verkkosivujen ylläpito ja tiedottaminen
- piirilehden toimitustyöhön osallistuminen
- piirin toimiston rutiineihin osallistuminen
- piirin omaisuuden kunnossapitoa

Haluamme tehtävään aktiivisen, velvollisuudentuntoisen ja palvelualttiin henkilön. Järjestöupseerilla tulisi olla hyvä tuntemus niin kerho-, piiri- kuin liittotasolla.

Valittava henkilö on todennäköisesti

- sotilasarvoltaan reservinupseeri
- toiminut aktiivisesti jossain reserviläisyhdistyksessä
- osallistunut aktiivisesti vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen järjestämiseen
- osallistunut aktiivisesti liikunta- ja/tai ammuntatapahtumien järjestämiseen

Arvostamme lisäksi

- kokemusta ampumaharrastuksesta
- kokemusta www-sivujen ylläpidosta ja tiedottamisesta
- oman auton käyttömahdollisuutta

Työ on kokopäiväinen ja sisältää säännöllisen epäsäännöllisesti ilta- ja viikonlopputöitä.

Työpaikkana on Döbelninkatu 2, Töölö. Palkka 2900 e /kk. Arvioitu aloitusajankohta syyskuu 2021.

Lisätietoja tehtävästä saa toiminnanjohtaja Tomi Alajoelta, toiminnanjohtaja@hrup.fi, 045 128 3636. Kyselyt ennen 1.7.2021. ja loman jälkeen taas alk. 2.8.2021

Hakemukset tulee olla piirin toimistossa to 5.8.2021 klo 12.00. mennessä. Hakemukseen merkitä "JÄRJESTÖUPSEERI".



Sarjassa Y70 korkeella korkeimmalla Timo Laurila, kakkosena Kalervo Juhola ja kolmantena Eero Markkanen sekä Kylmä (vas.) kilpailukanslian, Huikko kilpailun ja Loponen ammunnan johtaja.

Piirien pistoolikilpailu ikämiespainotteinen

Kilpailu käytiin hienolla HyMAS:n ampumaradalla, sijainti hieman Hausjärven puolella. Aamuinen tiikusadekin päättyi sopivasti kilpailun alkuun. Järjestelyistä vastasivat Järvenpään reserviläiskerhot Hyvinkään Reserviupseerien tuella. Siitä jälleen suurkiitokset hyvinkäläisille ja tulosten tulkinnasta myös Keravalle sekä Mäntsälään. Järvenpään Reserviupseerikerhon pj Jukka Huikko toivotti ampujat kilpailuun tervetulleiksi ja jakoi myös palkinnot parhaille. Ammunnat johti ammattitaidolla Kimmo Loponen Järvenpään Reserviläisistä. Tulokset tulkasi Loponen apunaan kilpailijoista Laurila Keravalta pistoolipika-amunnassa ja Markkanen Mäntsälästä 30 + 30 ls kilpailussa, mistä heille kilpailun nopeuttamisesta suuret kiitokset. Molemmissa kilpailuissa kirjureina toimivat Kylmä ja Karhumäki Järvenpään Reserviupseerikerhosta. Kiitos kuuluu myös kilpailujen ainoalle ”VIP-katsomossa” olleelle Yrjö Lehtoselle Sakari-poikansa, Tapiolan Reserviupseerien jäsen, erinomaisen ammunnan valvonnasta ilman aseiden hallussapitolupaa. Kilpailusuoritukset kirjattiin hänen ampumapäiväkirjaansa hallussapitoluvan saamiseksi pienoispistoolille. Tänä vuonna pistoolipika-amunta lasketaan piiriemme paikkakuntien yhdistysten kolmen hengen vahvuisten kilpailijoiden joukkuekilpailuissa.

Osuuspankkimaljakilpailuun. Pistoolikilpailun 30+30 ls ampujat kasvattivat pisteitään piirien Maanpuolustusurheilujakikilpailussa. Kaikki neljätoista osallistujaa ampui molemmat kilpailut, heitä eniten sarjassa Y70. Joukkuekilpailun saivat Hyvinkää, Mäntsälä ja Nurmijärvi. Kuvioamunnan 1. sarjaan Kari Jaakkolalle sattui hyväksytty häiriö, vain yksi osuma yhdeksikköön. Täydennysarja jäi ammuttamatta, jolloin yksi 5 ls:n sarja jäi tuloksesta pois. Tuplavoiton nurmijärveläiset saivat silti sarjassa Y50. Koronapandemia vaikutti valittavasti vielä tänäkin vuotena piirikilpailujen järjestämiseen ja niihin osallistumisiin. Tulokset toisaalla lehdessä.

TEKSTI JA KUVAT:
VEIKKO KARHUMÄKI



Lähinnä Ari Juutinen tauluaan paikkaamassa.

UUDENMAAN RESERVILÄISPIIRIEN PISTOOLILAJIEN MESTARUUSKILPAILUT

Hausjärvi, 11.09.2021

Pienpistooli pika-amunta, 20 ls + 20 ls + 20 ls

Nimi	10 s, 8 s, 6 s	60 ls	Sarja	Yhdistys
1. Sakari Lehtonen	152+170+197	489	Y	Tapiolan res.ups kilp:n ulkopuolella
1. Samuel Juntunen	158+146+159	463	Y	Mäntsälä
1. Petri Äfeldt	163+178+170	511	Y 50	Nurmijärvi
2. Heikki Korpela	128+173+158	459	Y 50	Klaukkalan res.ups
3. Kari Jaakkola	164+103+125	392	Y 50	Nurmijärvi
1. Kauko Alkila	182+178+165	525	Y 60	Hyvinkää
2. Ari Juutinen	135+138+141	414	Y 60	Mäntsälä
1. Timo Laurila	176+175+172	523	Y 70	Kerava
2. Kalervo Juhola	157+131+150	438	Y 70	Hyvinkää
3. Eero Markkanen	138+164+127	429	Y 70	Mäntsälä
4. Ville Lotti	145+114+142	401	Y 70	Nurmijärvi
1. Timo Lemström	178+173+159	510	H	Karkkila
2. Miika Lotti	146+143+129	418	H	Nurmijärvi
3. Panu Latvala	119+104+104	327	H	Hyvinkää

Joukkuekilpailu

- Nurmijärvi yhdistetty 1330
Petri Äfeldt, Miika Lotti, Ville Lotti
- Mäntsälä yhdistetty 1306
Samuel Juntunen, Ari Juutinen, Eero Markkanen
- Hyvinkää yhdistetty 1290
Kauko Alkila, Kalervo Juhola, Panu Latvala

UUDENMAAN RESERVILÄISPIIRIEN PISTOOLILAJIEN MESTARUUSKILPAILUT

Hausjärvi, la 11.09.2021

Pienpistooli, tarkkuus 30 ls + kuvio 30 ls

Nimi	tarkkuus+kuvio	60 ls	Sarja	Yhdistys
1. Samuel Juntunen	253+252	505	Y	Mäntsälä
2. Sakari Lehtonen	217+243	460	Y	Tapiolan res.ups kilp:n ulkopuolella
1. Petri Äfeldt	248+255	503	Y 50	Nurmijärvi
2. Kari Jaakkola	263+218	481	Y 50	Nurmijärvi
3. Heikki Korpela	221+232	453	Y 50	Klaukkalan res.ups
1. Ari Juutinen	234+250	484	Y 60	Mäntsälä
2. Kauko Alkila	244+234	478	Y 60	Hyvinkää
1. Timo Laurila	240+256	496	Y 70	Kerava
2. Kalervo Juhola	244+234	478	Y 70	Hyvinkää
3. Ville Lotti	236+241	477	Y 70	Nurmijärvi
4. Eero Markkanen	235+206	441	Y 70	Mäntsälä
1. Timo Lemström	258+258	516	H	Karkkila
2. Miika Lotti	212+224	436	H	Nurmijärvi
3. Panu Latvala	157+215	372	H	Hyvinkää

Joukkuekilpailu

- Nurmijärvi yhdistetty 1461
Petri Äfeldt, Kari Jaakkola, Ville Lotti
- Mäntsälä yhdistetty 1430
Samuel Juntunen, Ari Juutinen, Eero Markkanen
- Hyvinkää yhdistetty 1328
Kauko Alkila, Kalervo Juhola, Panu Latvala

Sotiemme virolaisvapaaehtoisten perintö meille kaikille on aivan liian kallis unohdettavaksi

18.8.2021 vietettiin Taavetissa Suomen-poikina tunnetuista virolaisvapaaehtoisista muodostetun Jalkaväkirykmentti 200:n muistomerkin paljastamisen 30-vuotis-muistojuhlaa.

Sotaveteraaniliitto ja sen Helsingin seudun piiri ottivat 1990-luvun alussa virolaisten vapaaehtoisten perustaman Suomen Sotaveteraanien Viron Yhdistyksen siipiensä suojaan. Liiton toimenpitein näille Suomen-poikille saatiin muutaman vuoden kuluessa jaettua rintamasotilastunnukset ja heille ryhdyttiin myöntämään rintama-avustusta. Suomen-poikien sekä heidän puolisoitensa ja leskiensä tukeminen on sittemmin vuosien saatossa ollut liitolle tärkeä kunnia-asia.

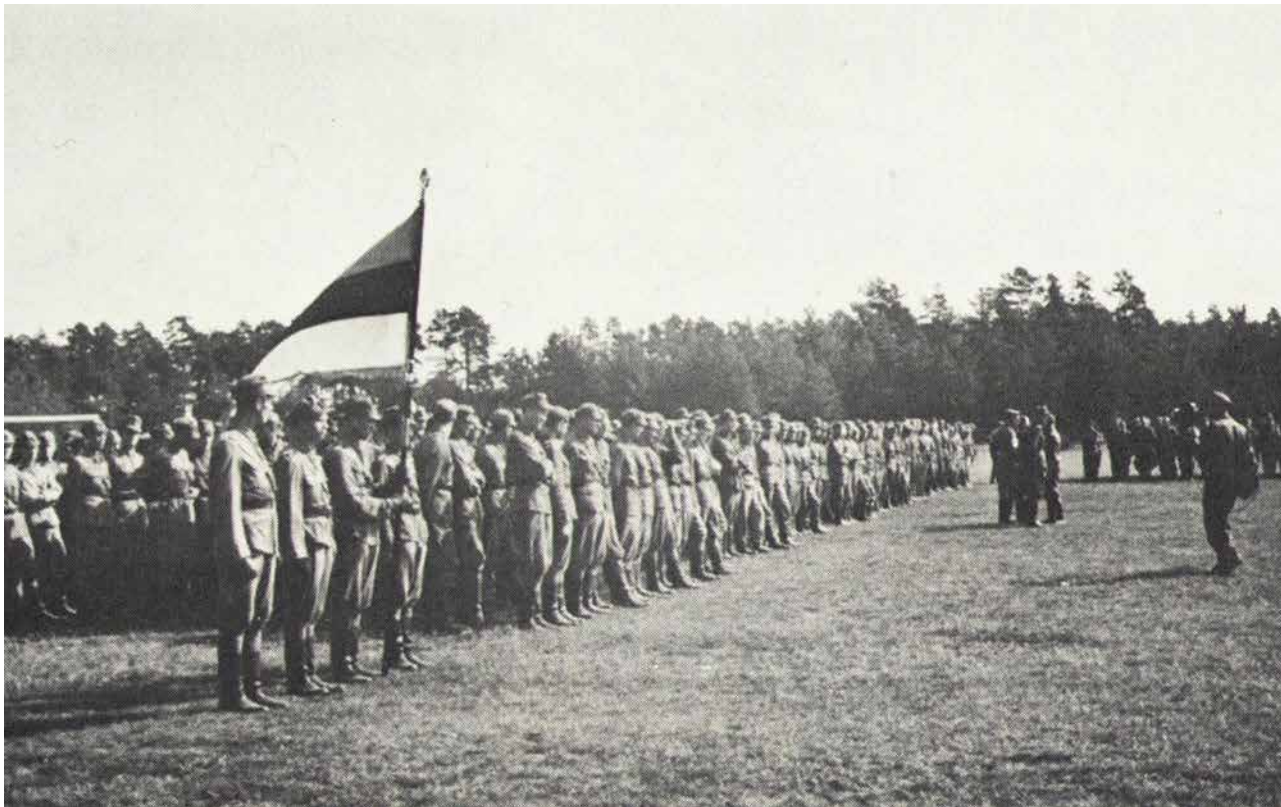
Vuodet ovat vaatineet veronsa. Kun juhlamme kohteena tänään oleva Jalkaväkirykmentti 200:n riveissä Suomen vapauden ja Viron kunnian puolesta taistelleiden virolaisten vapaaehtoisten muistomerkki kolme vuosikymmentä sitten paljastettiin, oli viime sotiemme veteraaneja vielä elossa noin 260 000 ja Suomen-poikiakin useita satoja. Tänään veteraanien määrä on noin 5 000 ja virolaisia veljiämme lieene elossa noin parikymmentä.

Kummankin ryhmän muisto ja perintö myös tuleville sukupolville on kuitenkin aivan liian kallisarvoinen unohdettavaksi.

Veteraanisukupolven hiipumisen myötä veteraanijärjestöissämme eletään tällä hetkellä niiden historian suurinta rakennemuutoksen aikaa. Olemme, kuten tavaksi on tullut sanoa, hyvää vauhtia siirtymässä veteraanijasta perinneajaksi. Jo vuonna 2003 veteraanijärjestöt perustivat Tammenlehvän Perinneliiton kantamaan tulevina vuosina vastuuta veteraanien perinteen ylläpitämisestä. Suomen-poikien perinneyhdistys on ollut Perinneliiton jäsen vuodesta 2009 lähtien.

Kolmesta veteraanijärjestöstämme Rintamaveteraaniliitto on lähiaikoina tekemässä päätöksen toimintansa purkamisesta. Sotainvalidien Veljesliitto on sekin suunnitelmallisesti etenemässä kohti viimeisiä vuosiaan. Sodissa vammautuneiden perinteitä jää sen jälkeen jatkamaan jo 1995 perustettu Sotainvalidien perinnejärjestö.

Sotaveteraaniliitto puolestaan on valinnut hieman toisenlaisen tien, jota voisi kutsua uusiutumisen tai muuntautumisen tieksi. Jo kymmenen vuotta sitten otettiin tavoitteeksi rakentaa valtakunnallista perinnetyötä tekevän Tammenlehvän Perinneliiton



Virolaisista vapaaehtoisista koottiin oma rykmentti JR 200. Sen muistomerkki on Luumäellä. Virolaiset kutsuvat itse vapaaehtoisiaan nimellä "Soomepoisid", Suomen-poijat.

tueksi koko maan kattava alueellisten perinneyhdistysten verkosto, jonka runkona olisivat sotaveteraanipiirit.

Perinneajan suunnittelua ja valmistelua on tähän mennessä tehty Sotaveteraaniliiton johdolla yhdessä muiden veteraanijärjestöjen kanssa yli kolmessakymmenessä alueellisessa seminaarissa. Tulokset alkavat näkyä. Kolme alueellista perinneyhdistystä – Pohjois-Karjalan, Hämeenlinnan seudun ja Etelä-Pohjanmaan yhdistykset – on jo muodostettu ja hyväksytty Sotaveteraaniliiton jäsenyhteisöiksi. Noin kahdenkymmenen muun, pääasiassa maakuntapohjalle rakentuvan perinneyhdistyksen valmistelut ovat nekin edenneet hyvin. Muun muassa täällä Etelä-Karjalassa sotien 1939-1945 alueellinen perinneyhdistys nähdään päivänvalon viimeistään ensi vuoden aikana.

Nämä uudentyyppiset perinneyhdistykset tulevat lyhyehköllä aikavälillä perustamisensa jälkeen korvaamaan sotaveteraanipiirit. Siksi niiden tärkeimpänä tehtävänä on perinnetyön ohella viimeisten veteraanien sekä heidän puolisoitensa ja leskiensä sosiaali-

sesta tukityöstä huolehtiminen niin pitkään kuin siihen on tarvetta.

Myös Tammenlehvän Perinneliitto on tehnyt omia perinneajan valmistelujaan. Muun muassa liiton sääntöjä on muutettu ja sen hallinnon toimintakykyä tullaan vahvistamaan niin, että liitto pystyy viimeistään vuoden 2025 tienoilla ottamaan alueelliset perinneyhdistykset johdettavakseen.

Perinnetyön voima on paikallisuudessa. Alueelliset perinneyhdistykset toimivat perinnetyön "hallinnollisina kehikkoina", jotka ohjaavat ja koordinoivat perinnetyötä omalla alueellaan. Tärkeimmän käytännön perinnetyön tekevät kuitenkin näiden kehikoiden sisällä paikalliset perinnetoimikunnat omilla paikkakunnillaan, niin Ilo-mantsissa, Luumäellä, Pudasjärvellä kuin Sodankylässäkin. Kaikilla Suomen nykyisillä ja entisillä kunnilla on omat sotavuosien tapahtumansa ja tarinansa, jotka on otettava paikallisen perinnetyön piiriin. Tätä varten on kaikilla paikkakunnilla määritettävä perinteen sisältö, toimijat ja toimintatapa.



Suomen-poikien ja muiden virolaisten vapaaehtoisten historia on vertaansa vailla oleva osa viime sotiemme historiaa. Siksi tästäkin perinteestä on kannettava huolta.

Mielestäni olisi luontevaa, että Luumäellä, Rautjärvellä, Nurmeksessa, Helsingissä, Espoossa, Hangossa ja Turussa olevat, virolaisista vapaaehtoisista kertovat muistomerkit ja muistolaatat tulevat merkityiksi kyseisten alueellisten perinneyhdistysten ja niiden paikallisten toimikuntien lueteloihin. Edelleen olisi luontevaa, että Suomen-poikien perinneyhdistys Tammenlehvän Perinneliiton jäsenenä kantaa kokonaisvastuun Suomen-poikien ja muiden virolaisten vapaaehtoisten jälkeensä jättämän perinteen vaalimisesta. Perinneyhdistyksen tulisi sopia asianomaisten alueellisten perinneyhdistysten valmistelijoiden ja toimijoiden kanssa keskinäisestä työnjaosta ja sopivien kumppanien löytämisestä käytännön työn tekejiksi.

Eräs perinnetyön peruskysymyksistä on, riittävätkö määraikaiset muistomerkeillä

käynnit ylläpitämään ja siirtämään perinnettä. Vastaukseni on: eivät riitä.

Me tarvitsemme myös veteraaniperinteen henkistä sisältöä, nuorille ikäpolville kerrottavia tarinoita yhteenkuuluvuudesta ja velvollisuudentunnosta. Ne olivat virolaisille vapaaehtoisillekin ominaisia piirteitä. Eikö esimerkiksi Luumäen koululaisille voisi kertoa, mitä kaikkea omalla paikkakunnalla oleva muistomerkki tarkoittaa, mitä muistomerkissä olevat sanat "Suomen vapauden ja Eestin kunnian puolesta" tarkoittavat, mitä vapaus ja kunnia arvoina meille suomalaisille merkitsevät? Toivottavasti näin tehdäänkin jo nyt.

Suomen-poikien ja muiden virolaisten vapaaehtoisten perinnetyötä on tehty paljon myös Virossa, ja sitä tulee tehdä tulevaisuudessakin. Suomen sotaveteraanien Viron yhdistyksen ja eräiden muiden toimijoiden ansiosta meillä on Virossa useita 1990-luvulla paljastettuja muistomerkkejä, joilla kunnioitetaan maitemme välistä sotavuosien yhteistyötä sekä oman maansa vapauden puolesta taistelleita Suomen-poikia. Viimeisimpiä näistä ovat Metsäkalmiston

sankari- ja veteraanihautausalueen muistomerkki ja JR 200:n kotiinpaluun muistomerkki Paldiskissa.

Aivan samoin kuin Suomessa myös Virossa tehtävän perinnetyön toimintamalleja on aikaa myöten tarpeen tarkastella uusista näkökulmista. Itse pitäisin tärkeänä yhteistyön merkeissä tapahtuvaa selkeää työnjakoa eri toimijoiden, ennen muuta Suomen-poikien perinneyhdistyksen ja virolaisen Soomepoiste Pärmusühingin välillä.

Pidän erittäin tärkeänä sitä, että perinneyhteistyön suomalainen osapuoli käy säännöllisesti "näyttämässä lippua" virolaisten vapaaehtoisten muistomerkeillä ja kertomassa tällä tavalla, että me emme ole unohtaneet sotavuosina saamaamme apua. Mielestäni näihin käynteihin tulisi aina liittyä paikallisen hallinnon edustajien tapaaminen.

Ymmärrän hyvin, että maitemme historia ja kansalaisten kokemukset sotavuosilta ovat hyvin erilaiset. Näin myös perinnetyön painotukset ovat erilaiset. Perinnetyön tulisi kuitenkin, silloin kun se on mahdollista, koskettaa laajempaan joukko kuin vain pientä asiaan vihkiytyneitten piiriä. Voitaisiko Virossa koululaiset ja nuoret saada mukaan vaalimaan yhteistä perinnettä ja jakamaan yhteisiä kokemuksiamme?

Samaa nuorten mukaan saamista me olemme veteraanijajasta perinneajaksi siirtymistä valmistellessamme kysyneet myös Suomessa. Eräs vastaus on digitaalinen maailma ja siellä tehtävät erilaiset historia- ja perinneprojektit. Olisiko tässä sopiva malli toteutettavaksi myös tietotekniikka-alan innovatiivisuudesta tunnetussa Virossa?

Monien meistä tuntema entinen puolustusvoimain komentaja kenraali Jaakko Valtanen on muistuttanut meitä perinnetyön tekijöitä siitä, että jokainen uusi sukupolvi tulee itse omista lähtökohdistaan määrittelemään suhteensa sotiin ja veteraanien perinteeseen. Sama pätee varmasti myös vapaaehtoisten Suomen-poikien perinteeseen Virossa. Me suomalaiset emme voi sanoa, miten asiat on naapurissa tehtävä, mutta me voimme osoittaa toivottua suuntaa.

Virolaiset veljemme taistelivat rohkeudella ja innolla Suomen vapauden puolesta. Tätä samaa rohkeutta ja intoa haluan Sotaveteraaniliiton ja omasta puolestani toivottaa kaikille Suomen-poikien ystäville heidän perinteensä vaalimiseen myös tulevaisuudessa.

Sen he ovat ansainneet.

PERTTI SUOMINEN

Marssihaaste keräsi täyden potin veteraaneille

Vuoden 1941 maaottelumarssin hengessä Suomen Reserviupseeriliitto haastoi Reserviläisliiton leikkimieliseen marssikilpailuun. Tavoitteena oli saada molempien liittojen piirit ja yhdistykset mukaan haastekampanjaan ja siten mahdollisimman moni reserviläinen marssiin.



Muistomarssin ajankohdaksi valittiin maaottelumarssin mukaisesti 4.-25.5.2021, jonka aikana vähintään kymmenen kilometrin yhtenäisen marssin suorittaneet ja siitä erillisellä verkkolomakkeella ilmoittaneet henkilöt laskettiin mukaan marssihaasteeseen.

Reilun kolmen viikon aikana yksittäisiä rajaehdot täyttäneitä marssisuorituksia kerättiin yhteensä 5021. Näistä 38 prosenttia oli Reserviläisliiton jäsenjärjestöihin kuuluvia marssijoita, 33 % Suomen Reserviupseeriliiton jäseniä ja 24 % ilmoitti, ettei kuulu mihinkään maanpuolustusjärjestöön. 5 % vastaajista kuului johonkin muuhun maanpuolustusjärjestöön, joita oli ilmoitusten mukaan mm. Suomen Rauhanturvaajaliitto, Metsästäjäläitto, Maanpuolustusnaisten liitto, Upseeriliitto, Sotaveteraaniliitto, MPK, Naisten Valmiusliitto, Kadettikunta, Rajavartiolaitys, MPKL ja Sotilasurheiluliitto. Lisäksi useampikin marssija ilmoitti olevansa palvelustaan suorit-

tava varusmies.

Suomen lisäksi marssisuorituksia kerättiin yhteensä kuudestatoista eri maasta, joihin lukeutui Ruotsi, Viro, Tanska, Saksa, Norja, Belgia, Bulgaria, Iso-Britannia, Espanja, Ranska, Itävalta, Australia, Singapore, Filippiinit, Japani ja Yhdysvallat.

Reserviläisliiton jäsenet olivat määrällisesti aktiivisempia kymmenessä piirissä ja saivat kaiken kaikkiaan eniten marssisuorituksia kasaan muistomarssihaasteen ajalla. Liiton jäsenmääriin suhteutettuna Suomen Reserviupseeriliitto onnistui yltämään aktiivisemmaksi marssijaksi neljäsatoista piirissä. Reserviläisliitossa Pirkanmaan piiri keräsi eniten yksittäisiä marssisuorituksia (217), vastaavasti Suomen Reserviupseeriliitossa Helsingin piiri sijoittui yksittäisissä marssisuorituksissa (216) aktiivisimman piirin paikalle.

Piirien väkimääriin suhteutettuna Reserviläisliiton aktiivisin piiri oli Päijät-Häme (9,6 % piirin jäsenmäärästä suoritti marssin) ja Suomen Reserviupseeriliiton piireistä taas Etelä-Häme ja Päijät-Häme ottivat ja (13,7 %) yhdessä piirikohtaisen voiton.

Kolmannella marssiviikolla tehdyssä väliaikatiedossa oli jäänyt huomioimatta yksi virherivi, joka aiheutti kokonaiskilometrilukuun yli 44 000 kilometrin heiton. Näin ollen kilometrejä kertyi muistomarssin aikana yhteensä 61 905 kilometriä, ei väliaikatiedoissa ilmoitettua 104 000 kilometriä. Tämä on keskimäärin 12,3 km per marssihaasteen suorittanut marssija.

Niin Reserviläisliitto kuin Suomen Reserviupseeriliittoakin sitoutuivat lahjoittamaan Maaottelumarssin hengessä Veteraanikeräykselle 500 euron lahjoituksen, jonka lisäksi

Muistomarssilla liitot halusivat paitsi kannustaa reserviläisiä liikkumaan myös kunnioittaa veteraanisukupolvea.

si liitot maksavat jokaisesta 500 marssijaa ylittäneestä marssijasta yhden euron aina 2000 marssijaan saakka. Maaottelumarssin marssijat keräsivät Veteraanikeräykselle siis yhteensä 4000 euroa.

Kunniakirjat ja marssin velcomerkit tullessa lähettämään marssijoille kesän aikana, jonka lisäksi kaikkien marssille osallistuneiden kesken arvotaan tavarapalkintoja. Voitoista ilmoitetaan voittajille erikseen.

K. N:o 4 MARSSIKORTTI
Matka 10 km — Rajatulos 1 t. 40 min.
Ennen v. 1928 syntyneet NAISET

K. N:o 3 MARSSIKORTTI
Matka 15 km — Rajatulos 2 t. 20 min.
Ennen v. 1928 syntyneet MIEHET

Sukunimi: Pitkanen
Etunimet: Onni ja Aina
Syntymävuosi: 1906
Järjestäjä: Raimon piiri
Paikkakunta: Rajaani
Suorituspäivä: 8/5-41

Toimitsijain merkinnät:
Tulosaika: 20, 25
Lähtöaika: 18 30 00
Tulos: 1 55 40
Hyväksytty: S. M. M.
Marssimerkki lunastettu: 8.5.41



In memoriam Harri Tiirikkala 1936–2021

Tuusulan Reserviupseerikerhon kunniapuheenjohtaja, insinööri Harri Tiirikkala kuoli nopeasti edenneeseen sairauteen 85-vuotiaana 24.8.2021. Hän oli syntynyt jääkärieversti Uno Tiirikkalan poikana vuonna 1936 Tuusulassa, jossa Suomen Valkoinen Kaarti oli silloin sijoitettuna. Harri Tiirikkalan lapsuudenkoti oli vanha Kapteenin puustelli, joka sijaitsee nykyisen Ilmatorjuntamuseon alueella. Nuorena hän oli mukana Tuusulan Laavuveikoissa innokkaana partiolaisena. Ylioppilaaksi valmistumisensa jälkeen hän suoritti asevelvollisuutensa ilmatorjuntatykistössä Santahaminassa ja kävi Ilmatorjuntakoulun reserviupseerikursin numero 34 vuonna 1956.

Työuransa insinööri Harri Tiirikkala teki varustamoiden palveluksessa erilaisissa tehtävissä. Hän teki urauurtavaa työtä vaarallisten aineiden merikuljetusten turvallisuuden parantamiseksi, saaden kansainvälistä tunnustusta. Roro-alusliikenteen meriturvallisuuden kehittäminen oli myös hänen merkittävimpiä saavutuksiaan. Työtehtävät veivät hänet useaan otteeseen vuosien ajaksi ulkomaille.

Vapaaehtoinen maanpuolustustyö oli Harri Tiirikkalan sydäntä lähellä kodin perintönä. Hän liittyi mukaan reserviupseeritoimintaan heti varusmiespalveluksen jälkeen nuorena vänrikkinä Keravan Reserviupseerikerhoon vuonna 1956. Tiirikkala oli mukana jo valmistelevassa toimikunnassa, jonka tarkoituksena oli perustaa reserviupseerikerho Tuusulaan. Kerho perustettiin syyskuussa 1958, ja hän oli kuollessaan toinen vielä jäljellä olleista kerhon perustajajäsenistä. Harri Tiirikkala toimi yhteensä 24 vuotta kerhon hallituksen jäsenenä eri tehtävissä mm. sihteerinä, varapuheenjohtajana, puheenjohtajana, perinneupseerina sekä urheilu- ja ampumapuseerina. Uudenmaan Reserviupseeripiirin johtotehtävissä hän oli yhteensä 17 vuotta mm. hallituksen jäsenenä, ampumapuseerina sekä eri toimikunnissa ja työryhmissä.

Suomen Reserviupseeriliiton palkitsemistoimikunnan jäsenenä hän oli vuodet 2002–2004. Yliluutnantti Harri Tiirikkala kutsuttiin Tuusulan Reserviupseerikerhon kunniapuheenjohtajaksi vuonna 2008.

Hän oli innokas urheilumies sekä uhrautuva ja ahkera kilpailujen järjestäjä ja johtaja. Harri Tiirikkalan aloitteesta ja ehdotuksesta sovelletut reserviläisammunnat (SRA) otettiin Uudenmaan Reserviupseeripiirin viralliseksi kilpailulajiksi vuonna 1995. Hän oli ensimmäisten kilpailujen johtaja ja sen jälkeen vuosien ajan lajin kehittäjä ja eteenpäin viejä. Vaativa ja monipuolinen reserviläisurheilu oli hänen sydäntään lähellä niin osallistujana kuin kilpailujen johtajanakin. Hän oli Tuusulan Reserviupseerikerhon keskushahmoja sen perustamisesta alkaen vetäen aktiivisuudellaan muita mukaan toimintaan.

Harri osallistui useiden vuosien ajan ahkerasti sotiemme veteraanien tukemiseen. Hän oli aina valmis keräämään lippaisiin varoja veteraaneille tuusulalaisissa kauppaliikkeissä ja kuljettamaan varusmiehiä autollaan keräämään eri puolille Tuusulaa.

Harri Tiirikkala palkittiin useilla kunniamerkeillä, joita olivat mm: Suomen Valkoisen Ruusun ansioristi, Suomen Reserviupseeriliiton kultainen ansioristi soljen kera ja Suomen Vapaussodan perinneliiton Sininen Risti havunoksatunnuskella.

TEKSTI: JUHANI VAKKURI



Vesa Sundqvist MPK Etelä-Suomen piiripäälliköksi

Everstiluutnantti Vesa Sundqvist on valittu MPK Etelä-Suomen maanpuolustuspiirin piiripäälliköksi MPK:n hallituksen kokouksessa 25.8.2021. Sundqvist toimii tällä hetkellä Uudenmaan aluetoimiston päällikkönä ja aloittaa piiripäällikön tehtävänsään 1.1.2022.

Vesa Sundqvist on 35-vuotisen uransa aikana Puolustusvoimien monipuolisissa tehtävissä kerryttänyt runsaasti MPK:n kannalta oleellista osaamista. Hän on toiminut Uudenmaan aluetoimiston päällikkönä vuodesta 2017. Tässä tehtävässä reservin koulutus on tullut hänelle hyvin tutuksi. Alueellisten maanpuolustuskurssien puheenjohtajistossa Sundqvist on oppinut tuntemaan myös muut MPK Etelä-Suomen keskeiset sidosryhmät ja yhteistoimintakumppanit kokonaisturvallisuuden eri sektoreilla.

Kokemusta koulutuksen ja talouden suunnittelusta hän on saanut mm. toimiessaan ilmasotaopin pääopettajana ja strategiapäällikkönä Maanpuolustuskorkeakoulussa 2012-2015. Apulaisosastopäällikön tehtävä Maavoimien esikunnan henkilöstöosastolla 2015-2017 on tuonut kokemusta vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen ohjaamisesta.

Vesa Sundqvist aloittaa tehtävänsään 1.1.2022 ja hänen toimipaikkanaan on Helsinki,



Vesa Sundqvist aloittaa MPK Etelä-Suomen piiripäällikön tehtävänsä 1.1.2022. Kuva: Puolustusvoimat.

Santahamina

1.9.-31.12.2021 MPK Etelä-Suomen piiripäällikön tehtäviä hoitaa viransijaisena valmiuspäällikkö Pasi Raatikainen.

Koko MPK toivottaa Vesa Sundqvistin lämpimästi tervetulleeksi!

#kyberpuolustus-kirja opastaa kyberin maailmaan

Kybertoimintaympäristö kehittyvä vauhdilla, ja kyberturvallisuus koskettaa koko yhteiskuntaa kriittisistä infrastruktuurista aina kuluttajiin asti. #kyberpuolustus kuvaa kybertoimintaympäristöä ja siihen liittyviä ilmiöitä etenkin Puolustusvoimien henkilöstölle, mutta kirjan esimerkit soveltuvat myös ulkopuoliseen käyttöön.

Tavoitteena perustietämys kybertoimintaympäristöstä

Majuri Tommi Laarin ja asiantuntijaryhmän kirjoittama #kyberpuolustus: Kyberkäsikirja Puolustusvoimien henkilöstölle Linkki toiselle sivustolle Avautuu uudessa välilehdessä -kirja esittää ensimmäisen julkisen kuvauksen kyberpuolustuksesta Suomessa. Kirjan tavoitteena on antaa lukijalle riittävä perustietämys laajasta ja monimutkaisesta kybertoimintaympäristöstä sekä siihen liittyvistä ilmiöis-



tä.

– Kybertoimintaympäristö on monimutkainen asia, joten halusimme asiantuntijaryhmän kanssa tiivistää kokonaisuu- den yksiin kansiin, Laari kertoo.

Teoksessa kuvataan kybertoimintaympäristön perusteita ja kehitystä, ja kyberoperaatioiden yleisimpiä toimintamalleja maailmalta. Lisäksi kirjassa tarkastellaan toimintaympäristön muodostamaa uhkaa Puolustusvoimien näkökulmasta.



Majuri Tommi Laari

Kyberpuolustusta ja uutta toimintaympäristöä käsittelevä teos on suunnattu etenkin Puolustusvoimien henkilöstölle. #kyberpuolustus kuvaa Puolustusvoimiin ja sen henkilöstöön kohdistuvia uhkia ja kertoo, kuinka Puolustusvoimat toimii kybertoimintaympäristössä.

Kyberpuolustus on osa-alue Suomen kyberturvallisuudesta, josta Puolustusvoimat vastaa. Se on jaettu suojautumiseen, vaikuttamiseen ja tiedusteluun.

Kyberturvallisuus koskettaa meitä kaikkia

Kybertoimintaympäristö on tärkeä maanpuolustukselle, mutta monia kirjassa käsiteltäviä ilmiöitä ja uhkia lähestytään Puolustusvoimia

laajemminkin. Kirjan sisältö soveltuukin hyvin lähteeksi myös muille toimijoille.

Digitaalisten järjestelmien haavoittuvuudet ja yksinkertaisimmillaan sähköpostitse saapuvien huijausviestien aiheuttamat tietoturvatilat koskevat jokaista teknologian käyttäjää. Laari muistuttaa, että laitteiden suojaus ja päivitykset on pidettävä ajan tasalla, eikä omaa uhkaa kannata vähätellä varsinkaan osana työyhteisöä.

– Moni voi kokea, ettei ole yksilönä houkutteleva kohde tai uhri. Silti jokainen meistä voi joutua uhriksi ihan vaan sen takia, että on niin sanottu heikoin lenkki, Laari toteaa.

Kirja haluttiin kaikkien saataville

Kirjassa avataan monia kyberpuolustukseen liittyviä käsitteitä yksinkertaisesti, ja yhtenä kirjan tavoitteena on ollut mahdollisimman yleistajuinen ja helposti lähestyttävä kielenkäyttö.

– Alun perin kirja suunniteltiin sotilaille ja upseereiden koulutukseen, mutta sitä laajennettiin, jotta se soveltuu koko puolustusvoimien henkilöstölle ja kaikille aiheesta kiinnostuneille, Laari kertoo.

Kirjan sisältö mahdollistaa toimintaympäristön seuraamisen myös tulevaisuudessa. Lisäksi kirja soveltuu hyödynnettäväksi opetuksen tukena Maanpuolustuskorkeakoulussa ja muissa oppilaitoksissa.

Jatkuvasti ja nopeasti kehittyvä kybertoimintaympäristö haastaa kirjan sisältöä ja ajankohtaisuutta, mutta Laari uskoo, että kirjassa käsiteltävät perusasiat eivät tule kehittymään yhtä nopeasti kuin teknologia.